

Szerkesztőség:
Kazinczy-utca 1. szám, földszint,
balra.

Bérmertelen leveleket csak ismert
kézfő fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Állóhivatal:
Kazinczy-utca 1. szám, földszint,
balra.

Hirdetéseket díjazás szerint.
Egyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnap
után szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen határ és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

Helyben hazhoz hordva:

Egyes évre	12 frt.
Fél évre	6 frt.
Negyed évre	3 frt.
Égy hónap	1 frt.

Videkre postán küldve:

Egyes évre	14 frt. — kr.
Fél évre	7 frt. — kr.
Negyed évre	3 frt. 50 kr.
Égy hónap	1 frt. 30 kr.

Hirdetéseket helyben fizetendő.

A mi részvétünk.

Budapest, november 17.

(t—h.) A magyar delegáció elnöke gr. Tisza Lajos biztonnyal a magyar nemzet szívéből beszélt, mikor a delegáció előtt s ennek nevében részvétet fejezett ki a halálos baj által megtámadott német trónörökös iránt. A nagy német nemzet bizonyosan meghatva veendő egy vele rokonszenvező s szövetségben álló népek rokonszenzi nyilatkozatát.

A nagy német birodalom a trónörökös előbb utóbb — de inkább előbb mint utóbb — bekövetkező katasztrófa miatt válság előtt áll. S így nem csoda, hogy Bismarck elhagyta tuskulánusát s a fővárosba utazott, még pedig — mint azt a német hivatalos lap az utazás céljának fontos-ságát jelző módon közlésezi: — a császár parancsára.

Ma már semmi kétség, hogy a trónörökös, ha életét csak pár évre is könnyíteni akarja, egy roppant veszélyes gége-műtétnek kénytelen alávetni magát s e műtét a legtöbb esetben épen halálhoz vezet. A Hohenzollern ház törvényei szerint e műtét végrehajtása vagy mellőzése iránt a családó határoz. Kétségtelen, hogy az őz német császárnak életében ez lesz a legnehezebb s talán a legnagyobb felelősséggel járó elhatározása. A fájdalmas részvéthez, melylyel a német korona súlyosan megbetegedett örököse iránt viseltetünk, most a legmélyebb sajnálattal s párosul a császári apa iránt, ki maga is rendkívül előrehaladt kora kifolyásaként gyöngéledő, s ily roppant keserves elhatározás szükége elé állítottat a sors által. Nagyon könnyen érthető, hogy a német császár e súlyos időben nem akarja nélkülözni tanácsait azon férfiaknak, kinek magas szelleme, éles ítélő tehetsége, a legnehezebb, legválságosabb viszonyok közt mindig megtalálta a dolog nyitját, ki a siker s dicsőség napjaiban császára oldalán állt, ki tanácsával s tetteivel a Hohenzollern-ház dicsőségét és szerencsét új, nem remélt magasságra segítette.

Nemcsak általános emberi termé-

szetü érzelmek azok, melyek az őz császár számára a döntő elhatározást oly nehézzé s nagy felelősséggel járóvá teszik. Nagyon fontos és magas állami s közjogi tekintetek játszódnak itt a főszerepet. Vilmos császár már rég túlhaladta azon határvonalat a korban, mely csak ritka halandónak szokott örvendetes osztályrészt jutni. Azt remélte az agg uralkodó még néhány hónap előtt is, hogy az általa alapított nagy birodalmat egy erős, biztos szilárd kézre hagyhatja, mely épen oly jól bírja majd viselni a harci kardot, mint a békés uralkodó pálcát. Ám, ki népe osztatlan szeretetének és tisztelésének tárgya. E reményt a kemény s kiszámíthatatlan sors egyszerre megviesztotta. Senki sem ringatja magát már csalódásban, a szegény trónörökös napjai meg vannak számlálva, s hogy felgyógyulását remélni sem lehet. Csak arról lehet most még szó, hogy a szegény hercegnek életét a lehető hosszú ideig megtartsák. A trónörökös kérdése fölött a gyógyítás módjaitól eltekintve függetlenül kell dönteni. A német állam kormány teljesen tájékozva van a helyzet fölől, a birodalom kancellárja a császár parancsára a székfárasba érkezett, most fontos tanácskozások lesznek s a császár elhatározása nagy jelentőségű, s nagy horderejű politikai tény lesz egyszersmind.

A képviselőválasztási jegyzőkönyvek és szavazási rovatok. A belügyminiszter a következő körrendeletet bocsátotta ki: Az 1874. évi XXXIII. t. cz. 88-ik §-ának rendelkezéséhez képest minden egyes képviselőválasztásnál úgy az általános választási jegyzőkönyv, mint a választásról küldött jegyzőkönyv és a szavazási rovatok az állam nyelven 3 példányban vezetendők, s ezek közül egy példány a megválasztott képviselőnek azonnal átadandó, vagy tértívnyel mellé elküldendő, a másik két példány pedig a központi választmányok küldendő, mely azok egyikét a törvényhatóság, vagy város levéltárába helyezi el, másikat a belügyminiszternek küldi meg. Az 1876. évi XXXIX. törvény 2-ik §-a értelmében pedig a belügyminiszter minden képviselőválasztásról a képviselőház elnökét, (korelnökét) azonnal értesíti. — A most említett törvény-cikk ebbeli rendelkezésének mindazonáltal csak akkor felelhet meg, ha az az általános, mint az időközi országgyűlési képviselő-

lőválasztásokról vezetett és fentebb említett iratok a központi választmányok részéről hozzászólva a választás megkezdése után a lehető legrövidebb idő alatt feltejesztetnek. — E végül ismét szükséges az is, hogy a választási elnökök eme iratok két-két példányát a választási eljárás befejeztével a központi választmányokhoz szintén rögtön beküldjék. — Miután azonban már szamitalan esetben kellett tapasztalnom, hogy a választási és szavazási jegyzőkönyvek, ugyisint szavazási rovatok izek, majd a központi választmányok, majd a választási elnökök késedelmeskedése miatt a választás megtörténte után csak hetek múlva küldetnek be hozzám: a végül, hogy a törvények pontos végrehajtása felett tisztában álló felügyeleti jog- és kötelességből folyólag az előidézett 1876. XXXIX. t. cz. 2. §-ában foglalt rendelkezésnek úgy általános képviselőválasztásoknál eleget tehesse, utasítom a központi választmányt, hogy jövőre intézkedjék az iránt, miként jövőre a választási és szavazási jegyzőkönyvek, valamint a szavazási rovatok izek belügyminiszteri példányra meg a választás napján, vagy legfeljebb a választás napját követő napon, hozzám elnöki uton feltejesztés. Ennek eszközöléséhez céljából központi választmány a maga részéről a választások vezérletére kirendelt választási elnöknek tegye a legszigorúbb kötelességükre azt, hogy a szavazási iratok iratok két-két példányát, — az 1874. évi XXXIII. t. cz. 90 §-ában foglalt felelősség terhe alatt, — a központi választmányhoz meg a választás napján a választás befejezte után azonnal beküldjék. Budapest, 1887. évi november hó 11-én. A miniszter helyett Beniczky Államtitkár.

A magyar fegyvergyár ügyében Budapestben folyó és a részletekre kiterjedt tárgyalások be vannak fejezve. Az ügyben a fővárosban időzőt érdekeltek, névleg Minikus, az Unióbank igazgatója és Löwe berlini gépgyáros visszaérkeztek Bécsbe. A fegyvergyárral tőlengyará is lesz összekötve és valószínű, hogy Budán nem sokára hozzálátanak a két gyár építéséhez. Egyidejűleg megtörténnek az előkészületek a részvény-társaság megalakítására.

KÜLFÖLD.

A Wilson-ügy. Párisból jelentik 17-iki kelettel: A tegnapi események után nyilvánvaló lett, hogy a Wilson-ügyet tisztázni kell, különben a helyzet tartatlanná válik. — Hogy a Rouvier kormány eddigi tétovázásával azskit, az kitűnt abból, hogy Fallieres belügyminiszter felszólította Graynon rendőrségi főnököt, a ki azon gyau alatt áll, hogy Wilsonnak kiszolgáltatva az eredeti leveleket, hogy adja be lemondását. De minthogy Graynon vonakodott azt megtenni, a belügyminiszter Bourgeois belügyminiszteri igazgatót nevezte ki rendőrfő-

nökké. — A ma délelőtt tartott minisztertanácsban végre megtörtént a döntő elhatározás. Mazeau igazságügyminiszter bejelentette, hogy a kamara mai ülésében Wilson kiadatását fogja kérni. A minisztertanács után Rouvier miniszterelnök, Fallieres belügyminiszter és Ferron hadügyminiszter az enquete-bizottság ülésére mentek, hol Fallieres belügyminiszter kifejtette az indokokat, a melyek Graynon rendőrségi főnök elmozdítását szükségessé tették. Időközben Mazeau igazságügyminiszter beadt lemondását. Megnyilván a kamara ülése, a kormány bejelentette ama kérelmét, hogy a dacsék meg a felhatalmazás, Wilson ellen a bírói eljárást megindítani. Erre a jobboldal a színdekolt interpellációtól elállott. A képviselők az osztályokba vonultak, hogy az előterjesztés előleges tárgyalására bizottságot válasszanak. — A kamara által választott bizottság tagjai kivétel nélkül pártolják, hogy Wilson a bírói eljárásnak kiadassék. A kamara majdnem vita nélkül 527 szavazattal 3 ellenében megadta a felhatalmazást, hogy Wilson ellen a bírói eljárás megindítását és azután szombati elnapolta ülését. — Rochefort ma reggel karddal párbajt vívott a „Cri de peuple” szerkesztőjével Wrouckkal, ki czomján vágást kapott. — Grévy köztársasági elnök magatartását illetőleg a legellenetesebb hírek keringenek. Míg egyrészt azt állítják, hogy Grévynek a köztársasági elnöknek lemondása az utóbbi napok alatt valószínűvé vált s azt jól értesült körökben szinte elképzelhetetlennek tekintik, sőt a szenatus jelöltjei gyanánt már Sadi-Carnot szenátor, a volt pénzügyminiszter is emlegettek, addig más oldalról azt jelentik, hogy Grévy és a kormány leköszönéséről szóló hírek alaptalanok.

Belgium hivatalos körében a párisi események folytán igen nagy nyugtalanság uralkodik. Altláposan Boulanger diktatúrájától (I) tartanak. Napoleon Victor herceg új kiáltványt akar közzé tenni, a melyben új hatalmas császárság felállítását jelenti ki Franciaország egyedüli megmentőjének. Számos bonapartista képviselő érkezett ide.

A bolgár kérdés és a császárlétközés. A „Times” jelentí Konstantinápolyból: A portát értesítik Berlinből: A német kabinet elhatározta, hogy a csárnak Vilmos császárral való találkozása után megkezdje az initiatívát a bolgár kérdés megoldására és Oroszország követelményeinek tekintetbe vételével. Erre nézve számbavehető ajánlatot fog tenni. A kilátásba helyezett ajánlat elfogadhatók lesznek Ausztria-Magyarországra nézve és megerősítenék az európai békét.

Az orosz-német ellenségeskedés. A német birodalmi banknak az orosz állampapírok elleni intézkedését a politikai körök

nem közgazdasági elővigyázatból, hanem politikai ellenségeskedésből származottnak tekintik. Ez intézkedésnek az a célja, hogy Oroszországot megbüntessék azért, mert független magatartást foglalt el Németországgal szemben. A bank eljárása annál kínosabb hatással volt, mert semmiféle anyagi tényny sem igazolható és mert a csárnak Berlinbe való utazását nyolcz nappal megelőzőleg történt. Egyes körökben már azt hitték, hogy a csár megváltoztatta hazautazásának irányát s ez kellett lehangoltságot Berlinben, a mi a bank intézkedésében nyert volna kifejezést. E sejtelen azonban csakhamar alaptalannak bizonyult. mivel a csár mégis elmegy Berlinbe. Ily körülmények között még kevesebb tulajdonitának a csár látogatásának politikai jellegét a még kevésbé hiszik, hogy annak politikai tekintetben következményei lehessenek.

LEGUJABB POSTA.

Orosz készülődések. A „Kölnische Zeitung” jelentí Pétervárról: A kieri pályaudvaron már napok óta tábori ágyukat szállítanak a határra, Kownoba és Vieniába, ugyanoda sok löszerkészletet vittek, továbbá 106 vasuti kocsiakomány puskát. A kieri vasuton a teherforgalom szünetel a fegyverszállítás miatt.

A német trónörökös. San-Remoból jelentik november 17-ikéről: A trónörökös tegnap nyugtalan és izgatott volt, mindazáltal jól aludt. Olasz és francia lapok jelentik, hogy Bismarck herceg ide szándékozik jönni.

A trónörökös leányai Bismarcktól hír szerint táviratilag megkérdezték, tehetnek-e kirándulást Nizsába. A herceg azt válaszolta, hogy a határozottan ellenzi, hogy a császári család tagjai francia területre lépjenek.

Jóllehet az orvosok az első pillanatban a tegnapi előtti váladékot nem tartották aggodalmasnak, ma, a váladék pontos megvizsgálása után, ugyisint minden egyéb jelenségből a gégeit és alatta meg kitűnt, hogy a tényállás anyagilag megváltozott és a prognózis ez által jelentékenyen rosszabb fordult. Most már kétségtelen a rák megpuhulása. A kivált részek rossz természetű ráksejtek és a többiek jellegére engednek következtetni. Ma már bizonyos, hogy a rák speciális természetű az úgynevezett puha rák. Az alsó szövetek ez által megálmadva és ráksejteké

Az „ARADI KÖZLÖNY” tározója.

(November 19.)

A csinos miss Neville.

(Angol regény.)

Ira: Croker B. W.

— Az „Aradi Közlöny” számára fordította: B. B. —

I. FEJEZET

A három kobold.

„Miss Nora! Miss Nora! Nagyatya borzasztó dühös lenne, ha őnt így látná! Mi az ördög jutott eszébe, hogy lyukakat fur a fiatal útlevevényekbe?”

„Ne törődj vele vén hízogó,” feleltem én szemtelenséggel, „ne vesztegesd az idődet lesekölödéssel, hanem nézd, hogy az ebédhez juss: a burgonya egészen kibűl már.”

En a földön térdeltem, s mindkét kezemmel földet szedtem ki egy lyukból, nem is tartván érdemesnek, hogy visszatöröljék. A „Vén hízogó,” egy daczos kinézetű öreg ember, keskeny napbarnított arcával, fején széles kalappal, pár percig rosszvala nézett bennünket, aztán mégis követte tanácsomat, s hangosan maga elé morogva el-sompolygott.

„Ezek a gyermekek! fiatal ördögök! milyen kőkők! Brr! ezek rosszabbak az egyiptomi csapásoknál!”

Ez az érdekes egyéniség, ki ilyen felháborodva indult az ebédhez, nagyatyám felügyelője, kertésze Mr. John Kelly, kinek azért adtuk a „Vén hízogó” csufnevet, mert az egész upper-ormond bírtok a legkiálhatatlanabb, legunalmasabb, legudvariatal-nabb ember volt.

Az ördög ivadékok, a kőkők, kőkők! beszélt, számszerint bármán valának, Rody, Deb és én Nora O'Neill.

Nagy munkában voltunk, Rodynak és nekem minden kezünk tele volt. Deb nézett bennünket, ez volt tulajdonképpen a foglalkozása, a melyben tündöklött. Egy palackot álltunk el, mely egy okmányt tartalmazott.

„Igy, most elég mélyen van,” kiáltám felrogyva, s egy rakás földet ráztam le vékony, kis kartonruhamról. „Olvasd fel még egyszer, mielőtt az üvegbe tesszük.”

Rody egy fényes, fehér karton papírt

bontott ki, mely eredetileg egy szallagdo-boznak fedele volt, s lélekzetréttel nélkül ol-vasta:

„Mi, alólítottak fogadjuk, hogy mához 10 évre ezen fa alatt találkozzunk. — 1870. július 17.

Aláírva: French Roderik, 12 éves,
French Debora, 11 éves,
O'Neill Nora, 11 éves.”

U. i. Ha meghaltunk, nem jövünk el.”

„Ez nagyszerű,” mondám én, sáros kezembe fogva az írást, és még egyszer egész áhitattal elolvastam. „Tudod bizonyosan Rody, hogy fogadjuk ket d-vel íratik? nekem helytelennek tűnik fel. — Az már mindegy, akár helyes, akár nem helyes.” — viszonzá Rody, a nélkül, hogy tündököne e felett. „Hisz nem látja ezt ember rajtuk kívül. Így most dugjuk be a palackba és minden rendben van. — Hol van a pecsétviaszk?”

Ezután Deb hirtelenül zsebéből egy darabka gyertyát, három szál gyufát, egy rud piros pecsétviaszot, egy színes gyapot-zsebkendő és egy marok szamócskát. Miután ezen tárgyak szépen osztályozva voltak, még egy utolsó tekintet veténk kiusunkra, gondosan becsomagoltuk egy barna papírba, betettük egy üres sörös üvegbe, eldugaszoltuk, lepecsételtük és elástuk.

„Így, ez megtörtént,” mondám örömjungva, mialatt a földet szorgosan letaposam a palack fölött.

„Hihetetlen nem fog eszébe jutni a vén hízogónak itt ásatni. No ez szépen csalódnék a palack tartalmában, ha megtalálná!” Ez még vigaszunkra szolgálhatna, jegyzem meg én, míg faágakat és száraz fűvet szortam a frissen bantolt földre.

„Hanem hogy fogjuk megtalálni ezen helyet tíz év múlva?” kérdé az alapos Deb kétkedőleg.

„Nem látod, hogy neveink a fába be vannak faragva, oh te ostoba?” felelé bátyja mérgesen.

Midőn felnézett a fára, mintegy öt lábnyira feje fölött egészen frissen kifaragva látta a fa törzsében e szót: Nora; alatta pedig Rody, egy nagy R. betűt vésett.

„Iu,” folytatta — testvérének egy gyilkoló kinézetű bárdalakú kést nyujtva, — vágd be te is neved kezdőbetűjét a D—t, akkor a dolog teljesen rendben lesz.”

„En nem tudom, én nem vagyok képes

bevesni! Kezem fáj attól!” — mondá Deborah panaszosan. „Látod Rody, neked nem jár az semmi különös fáradtsággal és te azt olyan jól érted, — kérek tédd meg azt helyettem!”

„Ez a lustaság megint egészen rád vall”, e szavakkal vágott vissza teljesen érzékeltlenül a burkolt hízogóval szemben, tetőtől talpig megvetőleg végig mustrálva őt, „másokat magad helyett dolgoztatni, azt érted, de hogy magad is valamit tegy, annál sokkal restebb vagy. Minden esetre leszel olyan szíves, ezért nekem egy tányér szép szamócskát szedni, ugyaságos kisasszony!” ezután a kés-el kezében megfordult s hozzá fogott a D. bevágásához.

Mialatt egész kényelemmel élveztem Rody munkáját — karjaim a hátamra téve és kalapom egészen a homlokomra buzva — gondolataim messzire elkalandoztak és azt jegyzem meg hirtelenül: „Valjon hogy fogunk kinézni 10 év múlva?”

„Hogy fogunk kinézni?” — kiáltá Deb szokatlan élénkséggel — éppen úgy mint most, csakhogy nagyobbak leszünk; természetesen ugyanazon arczunk lesz, mely most.”

„Hihetetlen nem egészen úgy — Nora miat,” vág közbe Rody meggyőző nyíltsággal, míg mélyebben résett a fa héjába.

„Te, ugy látszik, kíváncsiatok tartanád, hogy még némileg megszeplüljék?” kérdém udvarias hangon, lehetőleg szélesre húzott szájjal.

„Még egy kis széplülés! Kíváncsiok!” mondá nevetve. „No ez nagyszerű! Sok tekintetben igazán nagyon eredeti gyermek vagy — futásban, mászásban, kődoblásban kiállok a versenyűt bármelyik általam ismert fiúnak. Fiúnak kellett volna születnem. Hanem leánynak — azt csak be kell ismernem — olyan rut vagy, milyen csak lehetséges.”

Itt elhallgattott, és a kést kezében tartva tetőtől talpig végignézett.

„Vörös hajad van, szegény Miggs-szem.” Miggs csufnevet volt.

„Sötétvörös — gesztenyeszínű, — igyekeztém ítéletét enyhíteni.

„Vörös haj,” folytatta, nem figyelve közbeszólamra, „nagy vadmacska-szemek és annyi szeplő, hogy arczod úgy néz ki mint egy gyöngytyúk-tojás.”

„Csak barna vagyok, és nem szeplős,” javítottam én ki ismét.

„Tarka mint egy petyes tyuktojás,” ezzel zárta be szeméyleírását, „lábszáraid olyanok mint egy sítápalca, karjaid mint a majmoké. Hogy kíváncsi volna-e egy kissé megszépülni — no az kérdés.”

A dolgot oly végtelennül nevelésgesnek találta, hogy feldokolva nevetett, úgy hogy hogy munkáját félbeszakítani és egy fához támaszkodnia kellett. Tudtam én különben, hogy rut vagyok, mióta csak emlékezni tudok, elég sokat ismételték ezt előttem. Mind a mellett nem érintett kellémesen, hogy ezt így ridegen minden körülmény nélkül szemembe mondták. Egészen kipirulva a dühöl kérdém: „hát Deb, róla mit tudsz?”

„Deb csinos”, válaszolá, miután testvért szakértőleg végig nézte. „Kék szemek, szőke haj, egy kissé nehezkés, esetlen alak — a restség és az elbizakodottság meg látszik rajta.”

„Esetlen alak!” — rikácsolá Deb, — hát te milyen alak vagy? Arra igazán kíváncsi vagyok, te rut, vastagfejű, ostoba kamasz!”

„Eleg lesz már,” vélte Rody, kezével csitítogalva. „Ne igazod fel magad kedves gyermekem!”

„Nem vagyok én kedves gyermeked,” kiált közbe testvére dühösen.

„Légy tehát — gonosz gyermekem — ha neked így kedvesebb. Ne vitatkozzunk különben tovább személyes jó tulajdonságainkról és elönyeinkről. Mondtam, hogy csinos vagy és azzal beérhetted volna — többet nem kívánhatok tőlem. Nézd meg Norát, aki egész közömbösen veszi, hogy se szép arca, se csinos alakja nincsen.” ezalatt a késsel azon irányba mutatott, hol én a szomszédos bukka-fa legalsó ágán ültem, lábamait lobáztva, kezemet keresztbe téve, igyekezve mennél kö-zömbösebbnek látszani. Midőn észrevette, hogy Deb még mindig nagyon lehangolt és bosszankodik, dühösen azt tette meg hozzá:

„Minthogy hihetetlen most egésznap pók-arczezzel fogsz járni, sajnos, hogy nem mondtam, miszerint púpos vagy!” — mialatt két-két kabátja ujjába törölte, zsebre dugta és menni készült.

Szebes léptekkel közeledett valaki az erdő felől, mely figyelmünket lekötötte; vidám futóruzszt hallottunk és csakhamar előttünk állt egy magas fiatal ember, mintegy 18 éves, egy pompás fehér-barna agárkutya követte.

„Ez Beresford,” suttogá Rody tragikus arczkifejezéssel. „Minden esetre borzasztó dühös az ágyában volt családnakért. Jertek e fa alá, térjetelek ki előle. Tegyelek magokat, mintha nem is látnátok és ne feleljetek neki, ha hozzánk beszél. Huzódjatok össze és guggoljatok le.”

Hanem ezen finom és nehéz manővert teljesen kudarcot vallottunk. Nem volt könnyű feladat Beresford éles szemével elől kitérni — a legközelebbi pillanatban már előttünk állott.

„Hohó,” kiáltá jobban meglespetve, mint örvendő; „ez nevezem vártatlan szerencsének. Mit csináltak itt, ti koboldok, miféle csínyen törtétek megint fejeteiket?”

Mi megmaradva méltóságos halgatásunk mellett, lehető fenhéjjázzal bámultunk rá.

„A koboldok süketnémmákká lettek! Minő szerencse!” jegyzé meg, a legnagyobb csodálkozással nézve ránk. Percekig álltunk így egymással szemben — ő egészen palástolatlan megvetéssel tekintett bennünket, mi pedig tőlünk telhető daczal bámultunk szemével közé.

„Reménylen, hogy a legközelebbi találkozás alkalmával ismerni fogjuk egymást,” mondá Mörizs gunyos udvariasággal. „Különben neked adom a pálmát, te vagy határozottan a legutolsó a társaságban,” mondá csendesen tovább fordulva.

Göröses vigorgás volt egyetlen válaszom. (Folytatása következik.)

A milliókért.

[58 Folyt és vége.] (Francia regény.)

— Az „Aradi Közlöny” számára fordította: Sz. J. —

LV.

Az ezredes most is ott ült a lugosban, hol a fellábadozó Darvillal annyi órát töltött. Gyengéden tekintettek egymásra, olykor felfelé szökött Emil, ha az ezredes viszon-tagságos multjáról és azon kinőkről megemlékezett, melyeket örültégi rohamában kedveseinek okozott és magának is kellett szenvednie.

Végre még elmagyarázta az ezredes figyelmess halgatójának mindazt, a mit tudnia kellett. Azután elhalgatott várra a fiatalabb választ. De Emil egymásra szorított ajakkal

átváltoztatták; de lehetséges, hogy az erős váladék által a rák terjedése némileg meg lön akadályozva, csak hogy a ráksejteknek ily elsimulását gyakran más rossz következmények szökték kiseríteni. Ily körülmények közt az orvosok előtt csodálatosnak tűnik fel, hogy a trónörökös általános állapotán különben oly kitűnő.

Vilmos herceg a déli hadsereg főfelügyelőjét fogja átvenni a trónörökös helyett.

TÁVIRATOK.

— A csári pár Berlinben. —

Berlin, nov. 18. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Az orosz csár és a csárna ma délelőtt megérkeztek, a megállapított program szerint fogadtattak. A csár Vilmos herceggel nyitott négyes fogaton, a csárna Vilmos hercegnével zárt kocsiiban hajtottak. A csár egyenesen az orosz nagykövetséghez hajtott, hol már várta Vilmos császár, ki igen szívesen üdvözölte a csárt. A császár háromnegyed órai időzést után haza kocsizott. Fél tizenkettőkor a csár viszonzotta látogatását, s azután visszatért és meglátogatta a hercegeket. Mindenütt nyitott kocsiiban. Bismarck fél négy órakor meglátogatta a csárt. Az orosz nagykövetség palotájában a diszebén Bismarck családja is részt vett. Délután két órakor a csárna 5 gyermekével meglátogatta Vilmos császárt. Az opera előadás elmaradása folytán, a csári pár már este fél tíz órakor elutazott Berlinből Szent-Pétervárra.

HIREK.

— Arad és Vidéke. —

— „A csinos miss Neville” cím alatt kezdjük meg lapunk mai számában az „Aradi Közlöny” új regényét, mely az angol regényirodalom egyik legkiválóbb terméke s annak idején nagy feltűnést keltett. Lapunk női olvasó közössége előre láthatólag nagy élvezetet fogja ez új regényben találni s mely érdeklődéssel fogja a csinos miss történetét kísérni, ki szellemével hódítja meg férfi-környezetét, s a női jellemek egyik sajátos alakjának szerez megérdemelt nyumbst.

— Erzsébet királyné névnapja alkalmából ma délelőtt 10 órakor a minoriták templomában isteni tisztelet tartatik, melyen Arad város és Aradmegye tisztviselői kara testületileg vesz részt.

— A karácsonyi iparbazár. Az aradi iparos-egyesület helyiségében rendezendő karácsonyi iparbazár a jelenlegi esztendő igen szép számmal történne, a kik egyes tárgyakat ohajtának elárulását végezték küldeni. A minnek lesz is kelendőse. Iparosaink — úgy látszik — helyesen tartották a magok érdekében ennek a karácsonyi bazárnak a horderejét. Csak rajta, mutassák meg, hogy Arad város iparosai mindég bírnak olyan csinos, izlések

gondolkozni látszott, míg végre az ezredes banat, gyengédség és keserűvel vegyes hangon kérdé: Tudod most már, hogy Taylor István vagy és hogy ama fiatal, mely muladtak takarta, fellebbent, és származását kértselel. A szeretőt egy szárvál sem távolíthetted eade apadt, ki ha mindjárt előlétele, tévedése folytán egy percig vélekedett, évek hosszú során át súlyosan bűnhődött ezért a ki tegéd mindenek felett szeret?

„Ez ő, a nők legjobbika, édes anyám, még most sem tudja, hogy őn férje?” kérdé Emil. Alszálk és két szemérvet segélyével annyira megváltoztattam arcomat, hogy semmi körülmény közt sem ismerhetett rám, de azt ki tudtam gyengéd szavainak minden hangjából, hogy ő megbecsült nekem s hogy engem többre nem gyűlöl!

„Oh atyám! kiáltá Emil bensőséggel, mátlól fogva leteszem álomemmet, noha meg lehetősé jó hangzáson ez. Mátlól fogva Taylor Istvánnak, az őn fiának fogom magamat nevezni! Gyereünk édes anyához!”

Noha Jenny fia látogatására elő volt készítve s noha a hű Róza megsugta unőnjének, hogy az ezredeszt azonosnak tartja Taylor Györggyel, mégis elajult annak láttára, hogy fiatal karoforgva, még mindig deli természetével előtte termett ifjúságának ábrándképe, Taylor György.

Midő Jenny feleszmélt, átvéltre találta magát István karjaitól, míg György lábainál térdelődött. Az erős férfiú zokogott mint a kis gyermek.

„Oh, istenem! kiáltá Jenny lehajolva férjéhez, míg másik kezét fiának nyújtotta. „Abban segítettél, hogy keserveimet elviselhettem, engedél meg, hogy az öröm meg ne ölön, mert csak most érzem és ismerem a világ szépségét, az élet fenségét!”

XVI.

„Mitévők legyünk már most?” kiáltá a gróf, midő látta, hogy Taylor György leugrott az erkélyről.

„Mitévők legyünk már most?” ismétlé Liebermann karakébe dölve. Pontosán szokta ő teljesíteni a néz bízottakat, hallgatni is tudott, de válságos időben gyengének, ügyefogyottak bizonyult be és egymaga nem is tudott kibontakozni. A marquis gyorsan az ablak felé közeledett és felkiáltott: „Az ugrás sikerült neki! gróf ur jobb let volna, ha földszint helyett legalább ma a harmadik emeletben lakott volna. Az utca csendese, úgy látszik senki sem volt ez esemény szemtanúja; ott megy az átkozott s aligha nem a

és olesó tárgyakat kiállítani, mint a milyennek eddig külföldről porportáltak a kereskedők a közönségnek. Csak ráta!

— Jövahagyott szabályrendelet. Aradmegye törvényhatóság bizottságának szeptember havi közgyűlésében a szolgaszemélyzet nyugdíjazása tárgyában alkotott s illetőleg a szolgaszemélyzet felvételével kibővített nyugdíjszabályzatot, a belügyminiszter folyó hó 14-iki leiratával jóváhagyta.

— Az aradi zenekedvelők egyesülete az aradi zenede alaptökejének gyarapítására november 20-án vasárnap délután 5 órakor a Krispin-féle teremben rendezendő Czeczli-án nnepele iránt nagy érdeklődés mutatkozik a közönség között. Az ünnepély érdekes műsorozata a következő: 1. Erkel: Hunyady László-nyitány; zongorán 4 kézzel játszik Prinzer Róza és Vannay Irén urhölgyök; 2. Góltormann: gordonkahangverseny; játsza Rán H. ur; zongorán kiseri Hószly Jakab karnagy ur; 3. Wagner Wolfram dala az esthajnali csilághoz Taunhauser operából, enekli Buja Sándor ur; zongorán kiseri Hószly Jakab karnagy ur; 4. Beethoven: Es-dur zongora-hangverseny, játsza dr. Sallai Béla ur; második zongorán kiseri Hószly Jakab karnagy ur. Zongorák: Bözendorfer. Kezdeté pontban 5 órakor. Jegyek kaphatók folyó hó 15-től kezdve ifj. Klein Mór ur-könyvkereskedésében és a hangverseny estején a pénztárnál, mely helyeken az egyesület tagjai két-két ingyenjegyet át vehetnek. Helyárak: előhely 1 forint; belépti jegy 60 kr.

— Párbaj. Török-Kanizsán nov. 15-én délelőtt Wettstein Ede gazdatiszt és Tallián Győző, a somogyi megyei főispán öccse közt, kardpárbaj folyt le, melyben mind a két fél könnyen megsebesült. A párbaj oka: összeszólalkozás a kaszinóban.

— Névváltoztatás. Goldmann David aradi illetőségű lakos Béla nevű kis-korú fia vezetéknévet, belügyminiszteri engedéllyel, „Aranyosi”-ra változtatta.

— A vasárnapi véres eset ügyében a katonai és polgári vegyes-bizottság tegnap egész nap a kihallgatásokkal volt elfoglalt a városbába emeleti kistermében. A bíróság már eddig több tanút kihallgatott, a kiknek egy része oda nyilatkozott, hogy Bodnár József ácslegény Kólovratnik főhadnagyról nem illő megjegyzéseket tett volna.

— Nagy betörés Lugoson. Lugosról írják lapunknak, hogy esütőtörökön éjjel Sternlicht ékszerész üzletében ismeretlen tettesek betörték és mintegy 1400 forint értékű arany és ezüst órák, láncok, dobány-szelen-czét, keresztek, fülbevalót, mellűket, em-lényeket loptak el. Az esetről Sternlicht ékszerész azonnal értesítette az ottani főkapitányi hivatalt. A vizsgálat azonnal megindított a betöréses lopás ügyében. Az ékszer-üzletbe a betörők álkulesok segélyével jutottak be.

— Az aradi várkörzet hivatalos kimérése november 24-én fogantatottatik. A kimérés alkalmával mint érdeklődő felek képviselve lesznek Arad város és Aradmegye, valamint a szomszédos Mikalaka és Zeigmond-háza községek.

— Kedélyes utasok. Muntán György és Garzó József szent-leányfalvi lakosok felfogadták Enyedi Sándor kocsiját, hogy vigye el őket a csermői vásárra. A jó ember vállalkozott is rá. Az utasok helyet foglaltak a kocsiin és neki is indultak az utnak. Azonban utközben az utasok egyike kedélyesen figyelmzett a fuvarost, hogy hajtson sebeseb-

rendőri állomás felé veszi útját, hogy feljelenést tegyen. Ne késünk!”

Igaz van, elsielték az új bankárhoz pénzünkért, Delanoinkal ugyis csak csekély összeg van és hozzá menni, nem volna tanácsos,” mondja a gróf. „Addig menjen előre Liebermann ur rejtekünkre és kézzel el számunkra az álcák. tizenöt percig mulva ott leszek! Marquis siessen Taylor Rickárdhoz csalja magával, nehogy bennünket eláruljon! Liebermann és a marquis elsielték, a gróf pedig köpenyét vett magára, szeles karimájú kalapot tett fejére és lakását elhagyva, meghagyta inasának, hogy csak későn éjjel fog hazakerülni.

Mig a gróf a közelben lakó bankárnál átvette a pénzt, a báró elérkezett ama szűk utcába, melyben rejtekük volt a megállót ott egy ócska ház előtt. De bár miként dönggetta is a kaput, nem nyitotta azt senki sem fel, úgy látszott, hogy a ház lakója nem volt otthon. A báró szikizódva a belváros felé vette útját, és alig hogy az utca szögletére ért, a marquis és Taylor Rickárd jöttek vele szemközt kik a nevezett helyre látszóttak sietni. Mind a hárman most már megfordultak és a bankár lakásával a grófra várakoztak, kinél a társaság összes pénzén kívül az irományok is voltak.

Rövid idő mulva a gróf csakugyan kijött a házból és barátjai feléje mentek. „Mit csináltak itten?” kérdé a gróf csodálkozva. Hol vannak az álcák?”

Liebermann tudára adá a történeteket. „A gróf erre felel: „A pénz, az iratok valamint a levelek nálam vannak, siessünk Janoshoz, ez majd kiséget bennünket parasztruhákkal. Egy percig sem szabad későnünk, kövessenek, a legközelebbi uton fogom önöket vezetni.

A marquis és a báró már évek óta szokva voltak, a gróf vezetésére bízni magukat, Taylor Rickárd pedig jelen esetben szinte nem tudott jobbat tenni, mint őket követni. Varreux hosszú léptekkel előre sietett, a többi három férfi pedig gyorsan követte. Így utczakon, udvarokon s átjárókon keresztül egy szabad teret jutottak, hol rövid idővel előzött néhány ház leggett, melyeknek romjai még most is látszóttak.

„Itt elrejtethetjük magunkat, míg teljesen besötétedik,” suttogá a gróf kiserőbőz, egyik pedig elmetelt Janoshoz ruhákért.

Varreux gróf kinek számításai évek során át eszálhatatlanokan bizonyultak be, ez egyszer kudarcot vallott. Dubois éles szemével messziről látta a gróft, mint távozik a

ben. A fuvaros röviden válaszolá, hogy szívesen hajtana, de rost az út és nem lehet. A másik utas szintén felszólítja erre és ennek következtében annyira összeropkedtek, hogy az utasok a fuvarost ledobták a saját kocsijáról, a ki néhány percig majdnem eszméletlenül fetreggett a mocsárban. Midőn feleszmélni kezdett a kocsija már jó tóra vágatott az utasokkal. A fuvaros még a kalapját is ott felede a mocsárban és szaladt a kocsija után a mit Pankotán ért utol. Ott jelentést tett az esetről. Így kapta meg kocsiját és lovát. A fuvar bért majd az illetékes hatóság fogja megítélni.

— Kilometer-jelzők az utakon. Aradmegye törvényhatósága területének utain a kilometer-jelzők felállítására november 21—26-ig fognak eszközölni, mely idő alatt ezek felállítását is megtörténik.

— Táviratiadók. A megbízott távirat magánkezelték a közmunka és közlekedésügyi magyar királyi ministerium egy legújabb rendeletere szentül táviratiadókna nevezendők s a postakidők törzskönyvébe felvevendő s róluk is törzslap vezetendő.

— A borzúlet Aradhegyalján. Ménes-Gyórokról írják, hogy ott a szüret eredménye nem kielégítő. A folytonos esőzések következtében a szőlő sokat szenvedett. A szüppattant szemek gyors rothadásnak indultak s ezért a szőlőkivétel is majdnem teljesen elmaradt. E kedvezőtlen körülmények dacára a borzúlet az idén élénkebb, mint tavaly. Hektoliterenkint fehér kerti borért 5—6 frtot, hegyi borokért 8—11 frtot, sillerért 7—8 frtot. nem a legjobb vörös borért 18—22 frtot fizetnek.

— Trachoma Apátiban. Az aradmegyei Apáti községben az egyptomi szembetegség járványosan fellépett és igen gyorsan terjed. Némely házbán az egész család megkapta a bajt. A megye hatósága sietett magának erről részletes információt szerezni, hogy a fellépett veszélyes járványt szemben megtegye óvintézkedéseit.

— Az ablakon keresztül agyonlőtték. Egy megdöbbentő eset tartja igazatosságban Erdőhegy és Kisjenő községek lakosait. Miat erdőhegyi levele. Önök értesíti lapunkat: Erdőhegyen november 16-án este 7—8 óra között Pastina Onu öregyét, születt Farkas Floorit saját lakásának az udvarára szolgáló ablakon keresztül ismeretlen tettes agyonlőtte, úgy, hogy a lövés következtében azonnal szörnyet is halt. Az esetről azonnal jelentést tett a főszolgabírói hivatal és csendőrség, és a megdöbbentő gyilkossági-ügyben a vizsgálat erőlyesen megindított. Másnap november 17-én meggettett a törvényszéki orvosi boncolat. A jegyzőkönyv szerint a tñdó és szív állományában több sérét és lópátköszeg találtatt, melyek a tñdőt egészen széttroncsolták s rögötni halált idézett elő. A vizsgálat Taba d Jándor kir. bíró pártlan erőlyességgel folytatja és reméli lehet, hogy a bñtös tettes mielőbb az igazságszolgáltatás kezébe kerül. Az eset felmerülése alkalmával nem lehet eléggé kiemelni és dicsérni — jegyzi meg levelezőnk, — az összes erdő-hegyi tisztviselők erőlyes közbeieptét, kik mindent elkövetnek a járásbírósi érdekben, hogy a tetteseket segítsék mielőbb kézrekeríteni. Péczely Elek járási főszolgabíró, Taba d Jándor kir. járásbíró, Handl József körorvos és a csendőrség a tett elkövetésének hírére rögötn a helyszínrn megje-

bankár házából, mint csatlakoznak hozzá cimborái. Embereinek halk jelt adva lépten-nyomon követték ezek a sietre távozót. és ép akkor, midőn ezek már biztonságban vélték magukat, előtűk termett Dubois. Tudta, hogy Varreux és társai jól fel vannak fegyverkezve és egy könnyű meg nem adják magukat és azért is nyoloz rendőrt vitt magával, kiknek bátorságában és ügyességében bízott. Néhányan köztük lámpával voltak felszerelve.

Mihelyt a menekvők a mindinkább közleledő lampafényl megpillantották, elhagyta őket bátorságuk. „Ide le!” suttogá Liebermann egy pin-czebejárta mutatra. Varreux pedig a helyzet átekintve és a felfegyverzett rendőreket megszámlálva, belátta, hogy ellentállás itt lehetetlen.

Elve nem fogtok kére keríteni!” kiáltá Duboisra és szaporán kivette revolverjét és homlokára illesztve, elsütötte. A többiek Liebermann példáját követve, lesiettek a jelzett lépcsőn, de ez korhadat lévén a három férfi sulya alatt összetört és mindhárman a melységbe lezuhanva borzasztó fájdalmak közt kiadtak párjukat.

LVII.

Taylor ezredes, a ki most már valódi nevet felvette, nevével egyetemben a már ez időben Brüsselben hiruven fiatal művést Darvil Emilt fiúknak elismerték. Taylor István most már gazdag szülőkkel birt és óriási vagyon örököse lett.

Általános megfeszítés és hízegés vette körül Istvánt, a régi ösmerőök, kik röviddel azelőtt némi tartózkodással viseltek a szegény, vagyonfosztott Darvil iránt, körüljárjogták őt, új barátok származtak, a főváros legelőkelőbb családaihoz meg volt hiva és a legbűnbűbb szülők szívesen befogadták volna ve-jüknek.

István mosolygott mindezek láttára és a hol tehetett megmencekült előlük. Megható szeretettel ápolta és gondozta az ezredes hön imádot nejt, naponta új meglepetésekkel iparkodott vele oleddelteni a mult szomorú napjait. Viszont anya és fia is minden alkalomkor csak azon voltak, örömeteljes életük által tudatni az ezredessel, hogy az elmúlt szomorú időket kitörölték emlékköböl.

Egyik napon, nem sokára Taylor István törvényes elismerése után, meglátogatta az Leroy Alfonszt és így szólta meg: „Alfonz, hű barátom voltál mindig, még akkor is az

lentek és minden irányban megtették az intézkedéseket az ismeretlen tettes kinyomozása iránt.

— Az aradi polgári jótékony nóglyot ma délután 5 órakor az aradmegyei takarékpénztár helyiségében ülést tart.

— Megködötték a sertes lopások. Az idő alig változott át egy kissé télies színezetűbe és már is jelentek a sertes tolvajok. Nagy Balázs kutas-pusztai lakásából két hízott sertes loptak el ismeretlen tettesek. Az eset feljelentett az aradmegyei szolgabírói hivatalnál és a sertesoltvajok ellen megindított a vizsgálat.

— Felülvizsgálat. Az ujonnan épült kúvini községbába felülvizsgálása hivatalosan a megyei építészeti hivatal részéről november 21-én fog megejtenni.

— Az aradi közúti vaspálya forgalmi kimutatása. Szállított 1887. november 1-től 15-ig 13526 személy, 1335 frt 60 kr. bevétel, 2.623,850 kilogramm teher 1208 frt 26 kr. 1886. november 1-től 15-ig 13340 személy 1343 frt 15 kr. 2.990,714 kilogramm teher 1313 frt 88 kr. 1887. január 1-től november 15-ig 273,088 személy 26,982 frt 80 kr., 46.132,096 kilogramm teher 20,338 frt 41 kr. 1886. január 1-től november 15-ig 296,086 személy 29,322 frt 60 kr. bevétel 58.381,455 kilogramm teher 24,241 frt 14 kr. bevétel. Arad, 1887. novemberhő 18.

— Kilépett a magyar állam kötelekéből. Várady Ferdinánd aradi illetőségű egyén a magyar állam kötelekéből kilépett és Bécsbe tette át állandó lakását. — Szerencsés utat!

— Temetés. Hinder György temetése tegnap délután 3 órakor a közönség nagy részével melett ment vége. A temetésen ott láttuk törvényhatóságunk és egyes hivatalok tisztviselőinek nagy számát. A derék polgárnak adjon a föld csendes nyugalom!

— Bünyűi tárgyalás. Az aradi kir. törvényszék bünyűi osztálya ma délelőtt 9 órakor a törvényszék kistermében Ottubay Károly elnöke alatt nyilvános végvárgyalást fog tartani Marksteiner Vendel és társai lopási bűnyűjében, melyben mintegy 20 tanu van beidézve, Szegefü Lajos és társai lopás és orgazdaság és Popu Juon és Josif szándékos emberölés bűnyűjében.

— A tegnapi heti vásár meglehetősen silány volt. Vidékről a kínálat mindendül nagy volt, de a vevő ritka volt, mint a fehér holló. — A hordó titka. Hogy mennyiféle képen játszhatják ki a mértékhitelítési hivatalnokokat egyes maliciozus üzerek, annak illusztrálásul álljon itt a következő eset, melyen az illető csufosan rajtaesett.

Egy reggel beállt egyik mértékhitelítési irodába két ismert „hajhász” firma.

— Kérem hordókat hoztunk hitelsíteni.

— Jól van, — felelé a mértékhitelítési hivatalnok. — rakják csak le a szokott helyre. Ezzel elmennek mind a ketten. A hordókat megtöltetik vízzel és így maradnak azok egy pár napig.

A mértékhitelítési hivatalnok méregeti a hordót és gyanúja támad. Elhívattja a pintért s megméri vele a hordót. A pintér megméri. Egyeznek csak megcsókol!

— Tekintetes ur, jó lesz felbontani ezt a hordót, nekem is gyanu van, hogy a hordó belsejében valami huncutságnak kell lenni.

— Miféle huncutság? — kérdi a hivatalnok.

— Majd meg látjuk. Csak bizza rám!

A pintér kivieszi a hordó egyik padlását. Erre szalad a hivatalnok után és kiabálja:

— Tessek megméri, a hordónak dupla fedele van. Ha a hivatal ráírti a hivatalos mértékhitelítési pecsétet, akkor a hordó tulajdonosa a hordó belsejébe fedelét kivieszi, és így számos embert pompásan megcsal a hi-

maradtál, midőn valamennyien visszahúzódtak tölem, továbbra is azt akarom, hogy jó barátok maradjunk, azért is veled nyitlan akarok beszélni, meg akarsz hallgatni?”

„Te engem kerestél fel, holott én te hozzád készültem, mert nekem is van beszélni valóm veled?”

„Ugy kezd el Alfonz, szívesen meghallgatlak”, viszonzá Taylor.

„Tudod kedves barátom”, kezdé Alfonz, édes atyám eluluzi a rokonok közt házasságot. én pedig csalódtam nygis. a mennyiben Blanche csak testvéri szeretettel viseltek személyem iránt.

Mindezen nem lehet változtatni és mivel az utóbbi napokban megismerkedtem Vallatou kisasszonnyal, egy gazdag tñdsér leányával és egymást megszerettük, apám továbbra nem ellenzi, arra kériek, légy szives és add ezt Blanche-nak kiemeletesen tudtára.

István örült annak, hogy Blanche-val tartandó eljegyzése többé nem bantja Alfonzt, miért is mondá:

„Szerencsés vagy Alfonz, ki nemcsak barátom, hanem rövid idő mulva rokonom is lesz, az a mennyiben most, minnt tudom, hogy Blanche-ra többé nem számítasz, haldéktalanul hozzá sietek és édes anyjától nálul kérem azt, kinek képe már évek óta szívemben rejlik.”

Egy gyönyörű májusi reggelen két boldog pár állott az oltár előtt, örök frigyét megkötendő. Mervál Blanche és Taylor István volt az egyik, Blanchard Viktoria és Pirkard Antal a másik pár.

Midőn elhagytták a templomot, Taylor István felkérte a jelenlévő tanukat, az az egész násznépet, hogy kövessék őt. Ahelyett hogy egyenesen visszatérték a Taylor palotába, hol válogatott reggeli varta őket, István a városból kihajtott, míg azon temetőig nem jutottak, melyben Brown Anna hantja nyugodtak.

István elhagyta a kocsiát és mint első vezette a nászkeresetet ama nyelre, melyen azelőtt egy egyszerű sűrű „Brown Anna” felirattal volt, ma pedig egy gyönyörű igazi szobrászati remekmű, Darvil Emil utolsó munkája emelkedett. Két nő alakot ábrázolt: a szabadság istennőjét a mint az előtte terdelő rabszolgánót bilincseitől feloldja.

A talpazaton pedig aranybetűkkel a következő sorok állottak:

„A szeretet és felejtéhetetlen nő emlékére, ki, hogy unokája életét megmentes, magát áldozta fel.”

vatalos hitelcsitési pecsét czége alatt.

A mértékhitelítési hivatalnok azonnal jelentést tett fel a hordóról és oda szól a pintérhez:

— Nézzük meg most a másik hordóját is annak a két mákvirág hajhásznak.

A pintér jobbra-balra forgattja a másik gyanus hordót is. A víztől kiürített és felborította. A hivatalnok türelmetlenül várja, hogy betekinthessen a hordó üregébe. Egyszer a mint a pintér súlyosabban rávágott a kezében levő kalapáccsal a hordó fedelére, hirtelenben az ketté török s a pincér kalapácsa beleugrik a hordóba és egy hatalmas majdnem egy „mosszár taracsához” hasonló dörrevisszhangoztatja meg a levegőt.

A pintér és a mértékhitelítési hivatalnok ijedtében hanyatrágják magokat s csak egy másodperc múlva néznek egymásra keserves szemekkel mintegy kérdőleg:

— Mi történt?

Végre a pintér és a mértékhitelítési hivatalnok egymás karjába csíspeszkedve a földről valahogy felkelnek és remegve betekintenek a „gyanus hordó”-ba és a legnagyobb meglepetéssre a hordóban három nagy disznóhólyagot pillantanak meg. A negyedik volt az, a melyik a súlyos ütés következtében akkorát durrant.

— Közönet. Tek. Avarffy Ferenc ügyvéd ur, a templom-u. elemi iskola szegény tanuló felruházására 5 frtot adományozott, mely nemeslelkű adományért halas köszönetét nyilváníttja. Aradon, 1887. novemberhő 18. Preisinger József igazgató.

— Katalin-bál. Kevermesen a Szűts András-féle kávéház nagytérmenében nov. 26-án a leégett Rajcsik testvérek feleségeire zátkörtű táncvigalom rendeztetik. Belépti díj tetszés szerint. A táncestély kezdete 8 órakor.

— Iparügy. Iparigazolányt nyertek Aradon Feller David czukorka és déli gyümölcs kereskedőre, Farkas Károlynak, szül. Oláh Mária haranyakötő iparra. Tóll János magán küldöncz iparra, Denzsig Béla Resző hentes és kolbászcsiztő iparra. Aradmegyeiben: Apateleken Milecz Pálné Amália korcsmaiparra, Borosjenőu Bunyika Mihály asztalos iparra, M. Világoson Récski György cipész iparra, Pankotán Manics Pál szegkővásiiparra, Világoson Lorenz Rózsalia szatocskereskedőre: Békésmegyében: Fizes-Gyarmaton Horváth János, Záborszky István üzletvezetése mellett mézáró iparra, T. Kovács József építési engedélyhez nem kötött munkálatok teljesítésére. Hunyadmegyeiben: Piskin Deutsch Róza szatocskészítőre. Üzletmegszüntetés. Aradon Weisz Jakab szatocskereskedését; Aradmegyeiben: Apateleken Milecz Pálné szatocskészítő; Békésmegyében: Szarva on Konszták Alajos rézműves iparát megszüntette.

— A női zenekar ma estétől kezdve ismét a Kmettykő-féle színházi sörcesszárkban fog működni.

— A felkötlen szülésznőknek már anynyi nő esett áldozatul, hogy igazán ideje volna, hogy okuljanak rajta az emberek. Ennek dacára Temesmegyében Gattaján nemrég megtörtént, hogy Szubú Jozsif neje gyermekágyba kerülve, a férj Homorult Lidia ottani szülésnőt hivatta nejehez; a szülésznő a helyett, hogy orvost ajánlt volna a veszedelmes múltt végrehajtásához, önmaga végezte azt. Szubun ennek folytán a magzatall együtt meghalt. Homorult Lidia szülésznőnek a törvényszék előtt kell majd igazolnia bñtös eljárást, mert a megyei alispán feljelentette őt a fehértemplomi kir. ügyészségnek.

Hazánk és a főváros.

— A braganzi herceg balesete. Don Miguel braganzi herceg egyike a legszenvélyesebb parforce-vadászoknak. A mikor csak módját ejtheti, Czeglédre, hol mint örnagy ezredénel szolgál, fel-felárandul Budapestre, hogy részt vegyen az udvari lovasvadászatban. Szerdán is így történt. A fiatal herceg, ki méltán áll kitűnő lovas hírében, részt vett a vadászatban és kevésbé mult, hogy áldozatul nem esett sportszenvedélyének. A felhajszolt vad után való sebes vágatás közben ugyanis paripája hirtelen gödörbe bukkott és maga a herceg leesett a fagyos földre, hol eszméletlenül terült el. A mellette lovagoló mánások közül néhányan nyomban megállították lovukat és segítségére siettek szerencsétlenül járt vadászárúknak, a ki darab ideig meg sem mozdult. Beletett nehany percbe míg a herceg visszanagyte eszméletét és lábára tudott állani. A fején és a vállán szenvedett zúdodásokat a herceg és a fájdalmas bñrhorzsolásokból bugyogott ki a vér; nagy-nehezen megszüntették a vérzést és a herceget ismét lóra ülhetett, de a vadászatban már nem vett részt, hanem visszatért a fővárosba és innét meg délután hazautazott Czeglédre. Sérülései szerencsére éppen nem veszedelmesek s nehany napi ápolás után valószínűleg elmúlik a baleset minden nyoma.

— Bányi bácsi meghalt. Bányi István, Debreczennek egyik legrokonszenvesebb, lösgyökéres magyar alakja, minden ösmerőjének „Bányi bácsi”-ja, mint a „Debreceni Ellenőr” írja, élt 72-ik évében elhalt. Egyszerű hentes volt, de annyi vidámsággal, józan eszszel és önzetlenséggel, szeretett mindenki a ki ismerte, pedig nagyon sokan ösmerék. A szabadságharc alatt nemzétör lett s mint ilyet elküldötték Erdélybe, hol egyetlen útközben 14 sebet kapott. Még az ötvenes években járt Alszórszágban is, a mikor sok hírneves emigránsal jött ismeretségbe. Szülővárosába visszatértén, folytatta a hentes-séget, melyet esemegetőzetlenül kötött össze ezen kívül vendégölt és polgári bormérés nyitott. Urak, közönséges polgárok és diákok kedvence mulató helye lett a Bányi ház, melynek váudészereitől országjárte elhordották a hirt a collegiumból kikerült tanuló s Bányi bácsi legalább is volt olyan híres ember, mint a milyen a vén collegium. Az ő kolbászát nagyon sokan úgy tekintették mint a kolbászok non plus ultráit. Ilyen kolbászból kapott Kossuth Lajos nagy hazánk-fia is minden évben egy ládával Bányi bácsitól, mikor még jobb idők jártak rá. Az ő

házt egykor országos hírt emberek is felkelték, s volt idő, midőn Tisza Kálmán is elutazott oda.

— Rövid hírek. Nagyváradon szerdán lefoglalták a Merkl ezredes egész berendezését és összes állatát, úgy hogy az előadással maradt. — E perjesen a napokban állítólag megfordult Imrik Fülöp, ki Hamburgból 36.000 márkát elcsikkasztása után szökött meg: mire az eperjesi rendőrség utána látott, Imrik persze eltűnt. — Szeged város a közgyűlés elhatározta, hogy második artériai kutat is fúrat, a kormánytól 10.000 forint segélyt kér, mert az új kut nagyon érdekében van az ottani állami fogházak és kaszárnyáknak is. — Ő-Becsén sok a panasz a községi ügyek vezetésére, s azt állítják, hogy a községi árverésből 10.000 forint hiányzik, nagyon szükséges volna a szigorú vizsgálat. — Temesvárról véres eset híre érkezik: Németh József zittbergi lakos esztörtéket rálőtt fiatal feleségére, aztán öngyilkosságot követett el; a nő csak könnyű sérülést szenvedett.

A nagy világ.

— Coburg Ferdinánd új otthonja. Bulgáriából érkezett magánhírek szerint Coburg Ferdinánd, új hazájában már annyira otthon érzi magát, hogy már arról gondoskodik, hogy palotáját addigi megszokott kényelmek megfelelően berendezesse. Mint mondják, néhány kiváló bécsi butorgyáros a napokban szemügyre vette a bécsi Seiler-utca-n álló Coburg palotához termet, hogy az ezekben levő butorközhöz hasonló berendezést szállítsanak majd Szófbába. Egyébiránt Coburg Ferdinánd új környezetével szemben még nem tanult feltétlen bizalmat. A palotában felelt szigorú házi rendet hozott be. Elnök idején, este 9 óráig a szolgálatot végzők közül senkinek sincsen megengedve a palotát elhagyni, vagy abba beépíteni. Ha ezt az esetet a viszonyok elkerülhetetlenül teszik, akkor az illetőt mindig katonai kiseri. A testőrség 300 főből áll és az osztrák testőrség díszruhájához hasonló öltönyt visel. A fejedelm naponta reggel 6 órakor kel fel: a fűrdő és masszázs cura után hivatalos teendőit végzi. A déjeunere rendszeren egy-egy minisztert hív meg, a dinertől pedig az udvari tisztviselőket szokták hivatalosnak lenni. A fejedelm igen jó színeben van. Külseje csak annyiban szenvedett változást, hogy korszakait növesztett, a mi a fiatal fejedelmnek jól áll, habár messziret öregbnek tűnhet őt fel.

— Nagy millió forint tüzeti. Nem kevesebb mint négy millió és negyven ezer forint államjegy vonatolt ki szerdán Bécsben megégetés útján a forgalomból. Ötvenegy zsákba volt csomagolva a három postaköcsi szállította ki a „balotégetés” színhelyére, a roszani dohánygyárnak egyik terméke, mely hajdan porcellánégetésre szolgált. Lerakták a terem közepén álló asztalra az értékes szállítmányt, konstatták minden egyes zsákot az államadóságot ellenőrző palamenti bizottság hivatalos pecsétjének érintetlen voltát, megnyitott az óriási kemencének ajtaját, a magasas felcsapódó lángokba egymásután dobált bele az ezer, ötezer és ötven ezer forint értékű államjegyeket körülbelül egy fél órát vett igénybe, melynek betelével megáldapította a helyszínen felvett hivatalos jegyzőkönyv, hogy négy milliót meghaladó összegből nem maradt egyéb hátra, mint néhány darab érc-szalak, a bankók nyomtatásához használt festékek összeolvadt alkotrészei. Az égetés az azt megelőzőleg a közös pénzügyminiszteriumban a régi államjegyek revíziója és az újakra lezámítások a függő államadóságot ellenőrző országos bizottság jegyzőjének, Molnár Antal (ezesszójavár) országgyűlési képviselőnek felügyelete alatt ment végbe.

— A mingreliai herceg bukása. A „Königs. Allg. Ztg.”-nak jól értesült pétérvári levelezője a következőket jelenti: A mingreliai herceg, lovassági tábornok, kinek jelölése a bolgár trónra annak idején oly nagy port vert fel, a czár egyik ukáza által a hadi szolgálatból elbocsátott és a hadseregéből kilépett. Számos versio keringett azokról az indokokról, a melyek következtében a herceg, ki nemrég még persona grata volt, egyszerre ily nagymértékben kegyvesztetté lett. Teljesen megbízhatatlan forrásból nyert információ szerint a herceg egy idő óta sajtó szakkalára csinált politikát, mert azt hitte, hogyha jelölését csak Oroszország támogatja, egy nem igen lesz kálásza a sikerre, s ezért egy másik nagyhatalommal a szálkudozásba lépett s azzal szemben engajrozta magát. Ez egyezmény azonban Oroszország érdekeivel nem fér meg, úgy, hogy ennek alapján az orosz politika nézve a mingreliai herceg uralkodása Bulgáriában egy annyira kényelmetlen vált volna, mint a minő a battenbergi hercege volt s a minő jelenleg Koburg hercege. A mingreliai herceg a titkos alkudozásának diplomáciai indikáció útján a czár kormányra neszt vette s a herceget ezért bocsátotta el.

— Egy csinos történet. Deponti milánói ügyvéd fiatal neje már évek óta sürgeti férjénél, hogy költözzék közelebb férje irodájához, mert az ügyvéd így csak nagyon keveset lehetett otthon, ami a szerető asszony-nak sok kénybulatásba került. Deponti ur azonban ragaszkodott lakásához, melynél kényelmesebbet, jobbat egy sem talált volna, s ezért maradt mind a régi. Nemrég a férj távollétében távirat érkezett lakására az asszonyhoz, aki azt maga akarta elvinni az urának, midőn az irodához közel egy házban ép olyan lakás hirdetését pillantja meg, mely az ő igényeinek teljesen megfelel. Felhasználja az alkalmat, s a kiadó lakást megtekinti. Fial asszony togadja, körülvezeti a lakásban, s midőn a szobába érkeznek signora Dupontt élesen felsikolt, mert a keretett felett függött férjének a megközlamlásig hi arczképe. Erőt véve magán azt kéri, hogy a kép kit alóráz. A ház asszony nevével hívja elő a lakást: „Mimi, mond csak, ki az?” — „A papa!” felel a lányka. Signora Deponti erre haza sem ment többé, hanem sietett egyenesen a törvényszékhez s megindította férje ellen a válóper. A tárgyalás, melyet a napokban tartottak meg, Deponti így szól: „En a feleségemmel soha rosszul nem bántam,

a házat fentartom tisztességesen, vetélytársakat a házba nem viszek, vigyem el az ördög, ha elhiszem, hogy a bohó aszszony kívánságára a válást kimondják.” Signora Deponti azt kéri férjétől, hogy 6 mint igazi asszony megtűrheti-e, hogy más játékháza az ő szepert. Bosznakodva kiált az ügyvéd: „Ez a per még azzal tenyegyet, hogy két szék között a pad alá esem. Mert Laimetta, a szeretőm, a kiből már rég gyanakszom, egy úgynevezett unokatestvérével Párisba szökött. En hát azt ajánlom, kedves, fogadd el azt a lakást az irodához közel, az arczképpemmel együtt, s én itt a törvényszék előtt esküszöm neked, hogy hű leszlek hozzád halálig.” Signora, a ki mégis szereti az urát, ellágyul és sirva borul a karjai közé.

— A chansonnète énekesnő regénye. Az éjjeli „művészvilág” egyik legismertebb, sokat emlegetett alakja, Roger Elza, mint Becséből írják, ott öngyilkossági kísérletet követett el. A fiatal leányt szerelmi bűbárat vitte az elkeseredett lépésre s nagy hátsáiban baretával felvágta a balkari ereit, de gyenge keze vagy nem tudott, vagy nem akart magán veszedelmes sebet ejteni. — A Roger nővérek igazi nevükön Urban Margot és Sarolta, valahol északon születtek és felséges szép leányokká serdültek. A szépségüket érvényesítendő, a művészetre adták magukat s Berlinben, Bécsben, Budapesten és még több nagy városban mint chansonnète énekesnők mutatják be — szépségüket s az orfeum közönsége ráadásul énekeket is szívesen hallgatta. A szép kint leányt Budapesten is ismerte mindenki. Megfordultak mindenütt, a hol az elegáns világ mutatkozni szokott: fiakkereken végig robogtak az Andrássy-uton, eljártak a színházakba, a cirikusba s a világért se mulasztottak volna el egyetlenegy lövésnyit se. Mindenütt ott voltak, s karöltve sétálva megbámultatták pompás toilletoiket, ragyogó ékszereiket, szép termőket, és mosolygó arczukat. Még a „Segítség” néptánc színpadgyorsnyerőit se maradtak el, s csak azért nem gazdagították ékszergyűjteményüket egy-egy aranyalmával, mert mint külszázai születésűek nem voltak versenyképesek. Most pár hete Bécsbe mentek, a hol egy szállóban laktak együtt szép három szobában, s ott akart a fiatalabbik, a karsus Elza véget vetni fiatal életének. A végzetes elhatározás oka, mint már említettük, szerelmi bűbárat volt. Roger Elzát ugyanis még sportlady korából gyengéd kötelekek fűzték az orosz Medem grófhöz, a ki szintén nagy híve a sportlévélzeteknek. Tegnap este a testvérpár együtt vacsorált Medem gróffal s egy másik fiatal gróffal, a ki az idősebb Margot-ot foglalkoztatta. A kedélyes mulatozás közben elküldött vacsora után kávéházba, s onnan együtt a Ringstrassei szállodába mentek, a hol Medem gróf is lakik. Itt aztán a gyengéd Elza és a szenvedélyes gróf valamin összeszólkaltak, s a czivódás vége az lett, hogy Medem gróf haragosan távozott. Roger Margot sok ideig hallgatta, mint zokog esen deesen a szomszéd szobában magára maradt nővére, s csak mikor később a zokogás közé nyögés és jászó vegyült, nyitott be ijedten a szobájába. A szép Elza halotthalványan fektet a padlón, a balkarjából vastagon ömlött a vér. A megijedt énekesnő gyorsan orvosokért és mentőőrt küldött, s azok csakhamar megérkeztek, velők még a holtra ijedt gróf is. Az orvosok bekötötték a vérző sebet, a gróf pedig megvizsgálta a vérző szívet, s aztán megint minden jó volt. Roger Elza, a kinek sebe nem vezénylés, pár nap alatt felépül, s majd csak a kázn marad meg a hosszú sebforradása. Ez a csunya se bizonyára életleníti a szép kezét, — hacsak valami gyémántos arany karperecz nem fedi el a kaján szemek elől.

— Rövid hírek. A bécsi hadi törvényes 4 k egy évi súlyos börtönrre ítélte Zalevszki Emil altábornok, a postásiktárszó Zalevszki Filemon testvérét, kinek tudomása volt a sikasztásról. — Lembergen a helytartóság feloszlatta a már évek óta fennálló egyület, melynek az volt a czélja, hogy az 1863-diki felkelés következtében inégre jutottak segítséghez. az egylet legújabbán állítottak túllépett megszabott hatáskörét. — P r z e m y s l e n ismét több elfogatos történt s ez, hir szerint, kapcsolatban áll az erdélyi tervek minapi ellopásával. — A „Goulois” párisi lap ellen pert indítanak egy „Eljen a király” című cikik miatt: ha e botrányok sokáig tartanak, ma holnap visszhangra talál a cím. — W o l k e n s t e i n gróf szentpétervári nagykövetség már javulóféltben van, a csontörös szabályosan gyógyul és a gyógyulás többé nem késleked. — B o u l a n g e r t á b o r n o k elszállította Clement-Ferrandból ingóságait, családja is eltávozott onnan s úgy látszik, a sokat emlegetett férfit nem fog többé visszatérni az állomásra. — A z i r n e m z e t i l a k e b e l e b e n szakadás történt s az a veszedelem fenyegeti a ligát, hogy a kath. pápáság elpártol a lázongók ügyétől.

Irodalom és művészet.

A „Kölcsy-Egyesület” felolvasó estélyei.

I. — november 18.

A „Kölcsy-Egyesület” ma este tartotta meg első felolvasó estélyét. A közönség rendkívüli érdeklődést tanusított. A város háza dísztermet tökéletesen megtöltötte. Az előhelyek mind el voltak foglaltva, sőt a padok mögött sokan állottak. A hallgatóság legnagyobb részét díszes női közönség képezte. Ott volt a város színe java. A többi között ott láttuk F á b i á n Lászlóné és S a l a c z Gyuláné urnókat. A „Kölcsy-Egyesület” öszintén gratulálhat magának, mert a mai népes estély arra enged következtetni, hogy mind a két ciklus ilyen általános meleg érdeklődés mellett fog lefolyni.

Az estély pont fél öt órakor vette kezdetét Mendelsóhnnek egy gyönyörű vonós négyesével, melyet D a u e s Ferencz, M a n d l Vilmos dr., J á n o s i Béla dr. és R a u G y. urak adtak elő oly precizitással és finom kivitellet, melyet műkedvelőktől nem igen lehet hallani. A közönség élvezettel hallgatta a minden ízében gondos, szép előadást. — Némileg zavarólag hatott a közönségre az a körülmény, hogy a zenei előadás alatt még mindig tömegesen jöttek. Remélhető azonban, hogy a jövőben a közönség is olyan pontos lesz, mint a milyen pontosan kezdik az előadásokat.

A négyes elhangzása után néhány percze P a r e c z István városi gazdasági tanácsos lépett a zöld asztal elé és „A z e m b e r i s e g j ö v ő j e ” címmel tartott egy talpraesett felolvasást. Felolvasásának alapeszméje és kidolgozása mind végig feszült figyelemben tartotta a közönséget. A tárgy feldolgozása dícséri mesterét, ki alapos tanulmányt, melyre ható eszmékkel fejtette ki az emberiség jövőjét, mert a közönség zajosn megtapsolta a sok érdemű városi tanácsnokot.

Második felolvasó N i d e r m a y e r T ö b b i á s polgári iskolánk egyik jeles tanára volt, ki inkább szabadelőadást tartott, mint felolvasást. Úgy látszott a papíros inkább csak a dekorum kedvéért volt kezében. N i d e r m a y e r felolvasásának tárgyát képezte „A z e m b e r i n e m s z á r m a z á s a , b ö l c s ö j e s e l t e r j e d e s e a f ö l d ö n . ” Előadó ügyesen csoportosította a tárgyról napirenden levő elméleteket és nézeteket. Világos egyszerűséggel adta elő a Darwinizmust és az emberi nem egységéről szóló ellentétes nézeteket, valamint az emberi nem bölcsőjéről szóló különböző véleményeket. A tárgyhöz alkalmazott bevezetés és ügyes befejezés méltóképen emelték az előadás kerekdedségét, melyet tökéletesen érvényre emelt a tiszta, kifogástalan hangszólással és hűvel megtartott előadás.

A közönség valamint a többi szereplők iránt is, méltóképen megérdemelt hálával volt a élenk megtapsolta előadót. Mi is elismerésünket fejeztük ki, egy mostani szereplőknek mint a „Kölcsy-Egyesület” új alelnökének, A n t o l i k Károly urnak, ki oly jeles erőből tudta összehozni a felolvasásokat. Reméljük és tiszta meggyőződésünk, hogy a többi felolvasási estélyek is ily kitűnő eredményt és rendkívüli érdeklődés mellett fognak megtartatni, mint ez az első, melyről hízelges nélkül elmondhatjuk, hogy a „Kölcsy-Egyesület” első felolvasó estélye igazán kiválóan jól sikerült.

A jövő heti felolvasáson fog résztvenni S a l a c z Gyuláné urnó. Ez alkalomra természetesen már most is rendkívüli nagy az érdeklődés.

CSARNOK.

Lóránt.

[3. Folyt.] (Novelléta.)

— Az „Arad Közlöny” számára írta: —

Márki Gabriella.

III.

— Hm valjon feljön-e ma Loránt? szolt magában hangosan az öreg gróf, Loránt atyja. Eddig azt hittem, hogy az én fiam többet ér, mint többi romlott haszontalan ifjaink, de úgy látezik csalódtam.

— A fiatal gróf! Az inas föltárat az ajtó ezárnyat s Loránt könnyű, ruganyos, de még is büszke léptekkel lépett be, magásra föltartott fejfel, mely mintaul szolgálhatott volna egy helyederi Apollónak.

Valóságos ideál férfi alak! A milyent csak álmaikban... ábrándképekben képzelnek maguk elé ábrándos gyermekleánykák. Amilyeneknek festik a mesékben a tündérkirályokat!

Magas karcsu alak, erőteljes vállakkal, melyeken méltósággal tudja hordozni a legszébb férfi főt.

Tömögt gondör haja nem egészen fekete, inkább gesztenyebarna, míg keskeny kipórtott bajusza és barokli egész sötétek s férfias kinézetét kölcsönöznek szabályos arczának.

Classicus arczéle, finom metszetű szája, melynek szögletében ironikus mosoly játszik, ellentétben az arczról sugárzó nemes jószág kifejezésével; míg melyen fekvő fekete szemében szellem és szenvedély, lelek ragyog.

Loránt valódi magyar mágus; nem a mai fajtából, hanem még azok közül, akik szépet és nemeset, nagy dolgokért lelkesülni tudnak!

Az öreg gróf állítása szerint azonban Loránt különböző természetait és jellemeit, csakugy skatulyákban tartja és változtatja mint keztyűit.

Ez azonban csak annyit alappal bír, hogy Loránt tenyleg mindig környezetéhez alkalmazta magát, s iparkodott — látszólag — azokat könnyel műségekben is felülmúlni!

— Jó estét papa! s a fiatal gróf tisztelettel vont ajkaihoz atyja kezét... Bocsásna meg késedelmezésemet, de dolgaim voltak... s most is csak rövid ideig állhatok rendelkezésére.

— Ha komolyan akarok veled beszélni, mindig sietsz!... jegyzé meg az öreg gróf szemrehányólag.

— Ez igazságtalanság papa, szolt Loránt nevére... hiszen tudja, hogy szeretek önnel értekezni... de most nem tehetem!

— De miért nem teheted?

— Pardon, papa!... azt hiszem nem sértem meg, ha azt mondom, hogy gentleman vagyok!

— Oh!... nem hiszem, hogy amour-jaid annyira elfoglaltanak... de féltetek a tőle az asszonytól!

— Micsoda asszonytól? kérdi Loránt létezőtöbb megütközéssel.

— Csak nem kezdele velem komédiát játszani?... Hát Olga bárónétól!... Az egy valóságos dámon!

Loránt felkaczagott.

— De papa, csak nem hiszi komolyan, hogy azt a nőt szeretem!...

— Akkor miért nem skarsz hallani sem a házasságról?

Loránt elkomolyodott.

— Nem akarok még megházasodni!

— Mire várez? Olyan nőt, mint Elvira nem fogsz többet találni... s tudod, hogy az legforróbb óhajom volna...

— Nem lehet! szolt Loránt határozottan.

— Nem szeretek Elviret?

— Nem! De ez nem jön számításba, mert tisztelem és becsülöm őt... de...

— De?... a gróf türelmetlenül dobantott lábával.

— Lehetetlen!... többet nem mondhatok! C'est fini!

— De tudod azt, hogy azt beszélik, hogy Elvire K. grófhöz megy nőt?

— Ah!... meglepetés és kétely, de egyéb semmi nem volt e hangban kifejezve, mely hirtelen ellebent ajkáról.

— Akadályozd meg...

— Sajnálom a grófnét, ha annak a haszontalan, jellemetlen embernek nyújtáná a kezét... de ez a legtöbb a mit tehetek... Adieu!

— Ez a fu bolond!... tört ki az öreg gróf... s hevesen csöngtetett.

Komornyikja jelent meg, alázatosan meghajolva.

— Parancsol méltóságod?

— Siess a fiatal gróf után a kisérd figyelemmel lépteit. Nekem a legrovidebb idő alatt pontosan beszámolj vele, hogy hova és miért jár. Hiszen te érted már ezt a dolgot, Pista!

V.

Pista kisietett és föltöltött. A fiatal gróf lakosztálya a palota másik oldalán az öreg gróffal szemközt fektet.

Pista halkan végigcsont a széles üveg folyósón, melyet a kétoldalt sorban elhelyezett tropikus növények valóságos téli kertté változtattak, a ovatosan szorító szakértő és gyakorlott füleit egy ajtóhoz.

— Már a kalapját veszi elő... éppen jökor jöttem, s gyorsan húzódott vissza egy pálmaseport árnyába, a falhoz lapulva, míg Loránt siető léptei elhangzottak a csarnokban.

Aztán egy sötét kis hátsó lépcsőn ő is lesietett s ki a kapun... meglehetősen távolban hagyva maga előtt az utca ellenkező oldalán Lorántot, ki kalapját szemére buzva, kezét zsebeibe mélyesztve gyalog futott egyik utcából a másikba, melyek mindig szűkebbek és sötétebbek lettek; végre egy tiszta külvárosi utca egyetlen kétemeletes házába befordult.

Pista átsietett, hogy esetleg utána nézhessen, de buzógásban neki ment egy magas hosszú kabátos urnak, ki a gázláng világánál jegyzőkönyvébe jegyzett valamit nézegetve a házat, hova Loránt betért.

Pista visszavonult, bár felesleges volt, mert nem vették észre.

— Pokolba!... mi köze Frigyes bárónak... Loránt gróf dolgához!

A báró távozott, helyét Pistának engedve át, ki bement a kapu alá, hogy a lakók neveit tanulmányozza. Semeit kutatólag jártatá körül.

— De ez már csakugyan kezd érdekes lenni!... mormogá. A lakók névjegyeit tartalmazó tábla előtt karsus, lefátyolozott hölgyalak állt... Pista nagy robajjal rontott be az udvarra, mintha a háza tartoznék; s ezzel el is érte, hogy a nő ijedten hátrafordulva eltávozott.

Erre Pista is sarkán fordult s lassan a kapuig ment.

Az utcassarkon zárt fogat állt inassal a bakon, ki leugorva felránta a kocsiajtót urnője előtt.

— Ha... ha... mégis csak különös, hogy akinek csak érdekében áll tudni Loránt gróf esti sértának czélját — mind ma indult el kimszemlére!... nagyon helyes... ezt mind jó nekem tudni... Szerencse, hogy a méltóságos urnak is eszébe nem jutott személyesen ide fáradni!...

Valjón mit is akarhat az öreg? még eddig nem avatkozott fia ügyeibe... majd okkal-móddal tudtára adom a dolgot, mert nem szeretnék a jó fiúnak ellene dolgozni... de az a másik kettő!... hm!... majd résen leszek...

Loránt nem is gyanitva, hogy három oldalról is feljegyzik tetteit, minden harmadik lépcső fokát átugorva, alig várta, hogy felérjen a II-ik emelet, egy kis barna ajtajához, melynek csöngöttjét, türelmetlensége dacára is gyengédén rántotta meg.

Az ajtó felnyitotték és Loránt belépett a bálóg függőlámpa által megvilágított piczi előszobába.

Egy karsus, de plasztikusan gömbölyded nyulánk leányka fogadta, alig tizenhét éves, arczán még a gyermekkor hamvával a szende, mosolygó ártatlan kifejezéssel... sötét kék szemében az a naiv csodálkozás tükröződik vissza, melylyel olyan újnak, meglepőnek találja azt a másik világot, mely most kezd megnyitni előtte!... világos szőke selymes türti kiegészíték angyal arczának tulvilági báját és finomságát... A művész legcsepongóbb képzelete sem testesíthette volna meg ily tökéletesen egy szíval arczát, természet — vásznán.

(Folytatás következik.)

KÖZGAZDASÁG.

Vegyes közlemények.

— M. kir. államvasutak A Szerencs és Tisza Lucz állomások közt fekvő eddig csupán személy és podgyász forgalomra berendezett volt Harkány megállóhely az összes árforgalom részére megnyitván, az ezen állomáson fel és lejárásra kerülő áruközletemények díjszabása további intézkedésig oly módon eszközöltetik, hogy a m. kir. államvasutak f. év július hótól érvényes helyi díjszabásában Szerencse illetve Tisza-Luczra nézve fennálló díjtételekhez a 10 illetve

9 kilométerre esedékes díjtételek kezelési illetékekkel rövidítve hozzá számítatnak; Harkányról Szerencsre vagy Tisza Luczra (helyben) és viszont szállítandó küldeményekre nézve pedig az ezen távolságokra esedékes díjszabászerű díjtételek számítatnak. Budapest, 1887. november 17. Az igazgatóság.

— Német vámméltóságok. A német mezőgazdasági tanács a következő vámtételeket állapította meg.

	6 márká (eddig 3 volt)	3 volt
Buza és árpa	8	(" 1 1/2 ")
zatárka és más gabona		
nemek és lüvelyesek	2	(" 1 ")
csikória	2	(" 1 ")
malátá	6	(" 3 ")
száritott répa	2	(" 1 ")
huskvonát	40	(" 20 ")
zsir és zsiradékok	20	(" 10 ")
repcze, mák, szörérm		
fü, földi-mogyoró és másut meg nem nevezett olajmagvak	5	(" 2 ")
lovak	50	(" 20 ")
tengeri és friss dara	3	(" 1 ")
marha és juhgyagygy	10	(" 2 ")
riciznos mag	5	(" vámmentes ")
sértések	10	(eddig 6 m.)
örlemények	12	(eddig 7 1/2 m.)
körpa	50 fillér	(vámmentes)

Változatlan csak a csikók és ponynyk 20 márkás vámjá maradt.

Ebből látható, hogy a német gazdasági tanács által hozott határozat, ha törvényerőre emelkedik a már eddig is megnevezett gabona kivételünket egészen lehetetlenné fogja tenni.

Szomszédok.

(November 18.)

(B.) Készáru nagybán 25.50—25.75, kicsejven 26, hordó nélkül per 100 liter.

Budapesti gabnatörzsd.

(November 18.)

Élénk vételkér, irányzat szilárd. 30.000 mm jött forgalomba és változatlan áron adattott el. Buza tavaszra 7.43—7.44, zab tavaszra 5.69—5.70, kukorica tavaszra 5.90—5.91, káposzta-repcze 10.80—10.90, őszi buza 1888 évre 7.32—7.85.

Hivatalos árfolyam

a budapesti áru- és értéktörzsdén 1887. év november hó 18-án.

Magyar aranyárdrák 6 sz.	—
Magyar aranyárdrák 4 sz.	98.60
Magyar papírárdrák 5 sz.	85.76
Magyar vasuti kölcsön	149.00
Magyar keleti vasuti államkötvény 1. kib.	66.50
Magyar keleti vasuti államkötvény 2. kib.	—
Magyar keleti vasuti államkötvény 3. kib.	112.25
Magyar földterhermentesítési kötvény	104.50
Magyar földterhermentesítési kötv. záradék	104.00
Temes-bánati földterhermentesítési kötvény	104.00
Temes-bánati földterhermentesítési kötv.ár.	104.00
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	104.00
Hortvát-szlovén földterhermentesítési kötv.	—
Magyar szőlődezásmarvásági kötvény	99.00
Magyar nyerekmény-sorsjegy-kölcsön	123.00
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	133.00
Osztrák járadék papírban	81.00
Osztrák járadék ezüsterben	81.25
Osztrák járadék aranyban	112.00
1880-iki osztrák államkötvény	134.50
Osztrák-magyar bankrészevény	885.00
Magyar hitelbankrészevény	282.25
Osztrák hitelintézeti részevény	276.00
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.92
20 frankos arany (Napoleon'd'or)	9.94
Német birodalmi márká	81.70
London	125.80
20 markos arany	12.34

IDEGENEK NÉVSORA.

(November 18.)

Fehérkereszt-szálló. Friedman Ferencz, birt. Béll. Reiner N., igazgató és neje. Eugen Ede, főnök. Bpest. Prostern N., ügyvéd, Lugos. Bauer E., hivatalnok. Bécs. Weisz J., Jetteles Sándor, utazók. Bpest. Hanka J., Stern M., utazók. Brün. Freund L., Breier A., Linhardt F., Mandl N., utazó, Bécs.

Nádor-szálló. Csapó Mihály, Ruczon Dávid, birtokos. Gyoma. Földi Sándor, főerd

BUDAPESTI TŐZSDE.

November 16-án.

Pénz		Ar	Pénz		Ar	Záloglevelek.		Pénz	Ar		
M. kir. aranyár. adóment. 4%.	99 10	99 40	Magy. kir. z. bank részvény-társaság	278 50	278 70	Pesti közuti vaspálya	412	413	M. földhitelint. papírérték 5%	101 75	102 50
M. papírjárdék adóment. 5%	86 20	86 50	Oszt. hitelintézet	888	890	Pesti közuti vasp. elvezet. jegyek	215	220	" " " 4 1/2%	99 75	100 75
M. vasúti köl. 120 frt o. é. (300 fr.) 5%	149	150	Oszt. magyar bank	158	159	Budapesti III. ker. takarékp.	107	—	" " " 4%	84 50	90
M. v. köl. 120 frt egyes dbkban	149	150	I. magyar iparbank	700	702	Országos központi	475	478	" " " arany v. ezüst 5%	130	131
M 1869. kel. v. á. kötv. (els.) adóment. 5%	97	98	Pesti keresk. bank	204	207	Pesti hazai első	7800	7900	" jelzálogbank 5 1/2%	102 75	103 25
M 1873. kel. ár. v. ez. (els.) adóment. 5%	123	123 50	Bécsi bizt. társulat	210	212	Egyesült Budapest fővárosi tákp.	471	475	" " " 5 1/2%	101	101 50
M. 1876. kel. aranyban (els.) adóment. 5%	112 25	113	Bécsi élet- s. jár. bizt. társ.	2920	2950	Magyar ált. takarékp. részvény	96 50	97	Kisbirt. orsz. földh.-int. 5 1/2%	102	102 50
M. kir. nyereség-kölcsön 100 frt	128	128 50	Első magy. általános bizt. társ.	69	69 50	Alagut	151	153	Oszt. magyar bank o. é. 5%	101 25	101 90
Tiszai és szegedi kölcsön 4%	122 50	123	Fonciere pesti bizt. társ.	214	216	Általános waggon kölcs. társaság	73	75	" " " 4 1/2%	96 20	99 75
M. k. földtm. kötvények 5%	104 25	105 25	Magyar-francia bizt. társ.	790	810	„Franklin“-társulat	213	215	" " " 4%	99 20	99 55
„rad. 5%“ 1867. zá.	104	105	Pannonia visszb. társ.	456	455	Ganz és társas. és gépgyár	610	815	Pesti keresk. bank 6%	102	102 50
M. k. földtm. kötvények horvát-ors. 5%	104	105	Concordia malom	980	900	Gschwindt-tele szeszgyár	332	340	" " " 5 1/2%	101	101 50
„rad. 5%“ 1867. zá.	104	105	Első budapesti malom	224	226	Gyapj. és biz. I. magyar	265	270	" " " 5%	101	101 50
M. k. földtm. kötvények erdélyi 5%	98	99	Erzsébet malom	505	510	Keresked. épülete	680	690	Albina tak. és hitelint. 6%	101	102
„erdélyi jelz. urb. vk. (100 forint) 5%“	99	100	Hengermalom	252	254	Könyvnyomda „Athenaeum“	515	520			
Szőlődezmavált. kötv. (100 frt) 5%	106 50	107 50	Luiza malom	350	355	Pesti	1120	1150	Elsőbbségek.		
Pest városi kölcsön 1870. évből 6%	107 50	108 50	Molnár és sütők malma	770	780	Köszönt. és téglagy. (Drasche)	236	237	Budapesti lánczhid 5%	104 50	106
„1871. évből 6%“	107 50	108 50	Pannonia malom	109	113	Nemzetközi waggon-kölcsön-részvénnytársaság	60	62	Lloyd- és tőzsde-épület 5%	99	99 75
Budapesti f. 1880. kölcsön 6%	101 75	102 25	Viktoria malom	179	180	Pesti építő-társaság	97	98	M. sz. k. orsz. vörös-kereszt sorsj.	12 25	12 75
Budapesti bankgy. részv.	104	104 50	„Adria“ m. tengeri hajóz. részv. t.	172	175	Rimauurány-salgótarj. vas. rvt.	179	180	Oszt. magyar vörös-kereszt-egylet	17 70	18 20
Magy. ált. hitelbank	284 50	284 75	Alföld-fiumei vasút 5%	161	163	Salgótarjánai köszönt.	160	164			
Magy. jelz. hitl. II. kib. in. elismv.	134 50	134 75	Bátaszék domb-zákány vasút 5%	177	178	Schlick-féle vas. és gépgyár	910	920	Pénznemek.		
Magy. lesz. és pénzváltó	93 50	93 75	Déli vasút 5%	143	144	Schlick-féle vas. és gépgyár II. kib.	297	300	Cs.-kir. arany (vert)	5 90	5 95
			Eszákeleti vasút 5%	166	167	Serfőző első magyar	115	120	Cs.-kir. arany (kör)	5 84	5 89
			Erdélyi vasút 5%	161	162	Szálodá-részvénnytársaság	103	105	Oszt. magyar 8 frtos arany	9 92	9 95
			Győr-sopron-ebenfurti vasút 5%	222	222 50	Tégla- és mészégető ujlaki	241	243	20 frankos arany	9 92	9 95
			Kassa-oderbergi vasút 4%	345	350	Török dohányrészvény	104 50	105	Oszt. és magyar ezüst	—	—
			Magyar galicziai vasút 3%			Gőztéglagyár közbányai szelz. nélk.			Német birod. bankj. vagy ezekkel egyenért. bankj. (100 márkáért)	61 60	61 75
			M. ny. v. (sz.-győr-gránci vasút 3%)			M. jelz.-bank ny. kölcsönkötv. 4sz.			Ném. bankp. 100 ném. bir. márkáért	61 55	61 75
			Oszt. államvasút 3%						Amsterdam 100 hollandi frtért	104	104 50
			Pécs-barcsi vasút 3%						Páris 100 frankért	49 65	49 80
			Tisza-vidéki vasút 3%						Svájczi pénzpiacon 100 frankér.	49 65	49 65
			Oszt. dunagőzhajózási társ. 3%						London 10 font sterlingért	125 95	126 05

Pénz	Ar	Pénz	Ar
M. földhitelint. papírték 5%	101 75	102 50	
„ „ „ 4 1/2 %	99 75	100 75	
„ „ „ 4 %	94 50	95	
„ arany v. ezüst 5%	130	131	
„ jelzálogbank 5 1/2 %	102 75	103 25	
„ „ „ 5 1/4 %	101	101 50	
Kisbirt. orsz. földh.-int. 5 1/2 %	102	102 50	
Oszt. magyar bank o. é. 5 1/2 %	101 25	101 90	
„ „ „ 4 1/2 %	99 25	99 75	
„ „ „ 4 %	99 20	99 55	
Pesti keresked. bank 6 %	102	102 50	
„ „ „ 5 1/2 %	101	101 50	
„ „ „ 5 %	101	101 50	
Albina tak. és hitelint. 6 %	101	102	
Elsőbbiségek.			
Budapesti lánchíd 5 %	104 50	106	
Lloyd- és tőzsde-épület 5 %	99	99 75	
M. sz. k. orsz. vörös-kereszt sorsj.	12 25	12 75	
Oszt. vörös-kereszt-egylet	17 70	18 20	
Pénzmekek.			
Cs.-kir. arany (vert)	5 90	5 95	
Cs.-kir. arany (kör)	5 84	5 89	
Oszt. magyar 8 frtos arany	9 92	9 95	
20 frankos arany	9 92	9 95	
Oszt. és magyar ezüst	—	—	
Ném. birod. bankj. vagy ezekkel egyenért. bankj. (100 márkáért)	61 60	61 75	
Ném. bankp. 100 ném. bir. márkáért	61 55	61 75	
Amsterdam 100 hollandi frtért	104	104 50	
Páris 100 frankért	49 63	49 80	
Svájci pénzügy. 100 frankért	49 65	49 65	
London 10 font sterlingért	125 95	126 05	

Hirdetések.

Azok, kik ismerik
Dr. Dehaut labdacsait,
Párisból,

nem kések azokat igénybe venni, midőn szükséges. Ők ezen használatos és értékesítették sem rossz, sem jó, sem fájdalomtól, sem más kellenetlenségtől nem tartanak, mert lennének más használatok, ezen labdacok akkor hatnak győztesen, midőn jó tápláló edelesek, vagy erőteljes italokkal vételek be. Foglalkozásunk szerint azon órák választhatjuk, mely leginkább nyunkra van. A használat által előidézett gyengeség a táplálék által ellensúlyoztatik: s így ismételtetjük a használat szükség szerint.

1 doboz ára (25 db) frt 1.50; 1 doboz ára (50 db) frt 2.50.

777 2-12

Kapható

Török József budapesti gyógyszerész különlegességi főraktárának aradi fiokjában

RING LAJOS

„ANGYALHOZ“ CZIMZETT GYÓGYSZERT RÁBAN

Aradon, Asztalos Sándor-utca 1-ső szám alatt.

19280—1887. 103. v.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. honvédelmi miniszteriumnak 49950—1887. sz. a. kelt magas körrendeletével az 1888. évről vonatkozó ujonczozási előmunkálatok foganatosítása lévén elrendelve, felhivatnak az 1868., 1877., 1886. és 1885. évben született helybeli, vagy idegen illetőségű, de helyben tartózkodó hadkötelesek, miszerint az ujoncz-összeírásba leendő felvétel végett november 30-ig a városi katonai ügyi osztálynál okvetlenül jelentkezzenek, egyúttal figyelmeztetnek, hogy az illető mulasztók az 1868. évi XL. t.-cz. 42. §-a értelmében büntető eljárás alá fognak vétetni.

Aradon, 1887. évi november 9-én.

A városi tanács.

20038—1887. Aradmegye alispánjától.

Árlejtési hirdetés.

Az eleki főszolgabírói lakon szükséges javítási munkálatok biztosítása végett, Aradmegye alispáni irodájában folyó november hó 30-án d. é. 10 órakor árlejtés fog tartatni.

Előirányozva van: közműves munka 307 frt 90 kr., ács-munka 265 frt 12 kr., bádógos munka 55 frt 41 kr., összesen 628 frt 43 kr., melyek közül a közműves-munka csak a jövő tavasszal, a többi munkák azonban most foganatosítandók.

Az árlejtés szóval és írásbeli zárt ajánlatok útján történik, mely utóbbiak az árlejtési határron d. é. 9 óráig nyújtandók be.

Vállalkozni szándékozók bánompénztül az előirányzott összeg 5 százalékát, vagyis 32 frt 20 krt kötelesek letenni.

Egyébként az árlejtési feltételek, valamint a műszaki költségvetés a kir. államépítészeti hivatalnál megtekinthetők.

Arad, 1887. évi november hó 16-án.

794 2-3

O I M O S, alispán.

Egy a jegyzői teendőkhöz
tökéletesen jártas egyén

alkalmazást

nyerhet azonnal alólírotnál, 200 frt évi fizetés és 50 frt mellékjövédalom biztosítatit, ugyágyemű és mosáson kívüli ellátással.

Draucz, 1887. évi november hó 17-ikén.

Lovich Gyula,
körjegyző.

792 3-3

Legjobb minőségű
sodrony-matracok
és azokhoz hasonló készítményű
sodrony kocsi-ülők

tisztán vas alkatrészekből, támlával vagy támla nélkül, minden kocsihoz egyszerű beakasztás által alkalmazhatók, a melyek ruganyosság, szélesség és rendkívüli tartósság miatt fölülmulnak minden más, mostanig használatban levő kocsi-üléseket.

Sodrony-matrac fa-alkatrészszel 11—12 frt. — Sodrony-matrac egész vas alkatrészzel 14—15 frt. — Sodrony kocsi-ülő támla nélkül 7 frt 50 kr. — Sodrony kocsi-ülő támlával 10 frt 50 kr.

A szabad. sodrony kocsi-ülés egyedüli raktára Aradon 17-7-12

ERNYEI GYULA-NÁL
a „zöld papagály“-hoz

Hirdetmény.

Miután a közadók kezeléséről szóló 1883. évi XLIV. t.-czikk 39. §-a értelmében a f. évi 4-ik adórészlet esedékességének határideje már lejárt, az adózók ezen hirdetményileg is felhivatnak, hogy a folyó évi 4-dik adórészletet, valamint a hadmentességi díjat most már a késedelmi kamatok és esetleg intési díjjal együtt, nemkülönben netalán régebbi adótartozásaikat azonnal fizessék be; mert ellenkező esetben a régebbi adótartozások azonnal, a f. évi 4-ik adórészlet pedig december hóban a késedelmi kamattal együtt végrehajtás útján és a végrehajtási díjak felszámítása mellett fognak behajtatni és pedig oly módon, hogy a 4. adórészletre nézve november 24-től kezdve a zálogolás fog megejtetni, s a mennyiben ennek zálogára az adóhátalról járulékaival együtt a zálogolás foganatosításától számítandó 15 nap alatt nem törlesztenék, a lefoglalt ingók nyilvános árverésen el fognak adatni.

109. v.

A városi tanács.

Magyar iparczikk!

Mig eddig még a pótkávé is a külföldről vettük, most az elismert jóságú

Lenck-kávéban

oly kitűnő hazai gyártmányunk van, melynek használata máris általános divattá vált.

Lenck-kávé

kapható minden jobb kereskedésben s a hál a készlet elfogyott volna, a t. közönség kővetelje mint hazai gyártmányt.

A t. elárusító urak forduljanak **Lenck S.** pótkávé-gyárához **Sopronba**, honnét mintákat rögtön, ingyen és bérmentve kapnak s így rizikó nélkül győződhetnek meg a felől, hogy a

Lenck-kávé

a legjobb eddig ismert pótkávé

Rozsnyay Máttyás
gyógyszerháza
s művegyészi laboratoriuma
ARAD, Szabadságtér 1-ső szám.

A PO-HO

Chinából hozzánk származó gyógyszer rövid idő alatt Európaszerte híressé lett s orvosi körökben is feltűntetést keltett azon hatalmas erejéről fogva, melylyel az eddigi gyógymódokkal a legtöbb esetben daczoló betegségek, mint migrain vagy féléldalu fejfájás ideges fogfájás, fejszába, sőt még a gyomorszába és egyéb idegbajok is — vele gyorsan és kiváló sikerrel gyógyíthatók.

Használati utasítás: Ujhegygyel 1—2 cseppet kell dörzsölni a szerént, a mint az ideges fájdalom itt vagy ott mutatkozik erősebben, a homlokban vagy halántékban migrain esetében; az arczcsontokon arczcsontjában; fejtetőn vagy tarkon egyéb fejfájásnál; az állkapocznál ideges fogfájás esetében, a gyomor tájon gyomorzsábnál, vagy hystericus hányingerén.

A PoHo különben is igen illő essentia lévén a bekezt helyeken az ellátást gyenge levezetés által elősegíthetjük, mi a hatást fokozza Mivel ellátása közben a szemek könnyezésre ingerli, célszerű azt ilyenkor behunyni.

A legkomolyabb bécsi orvosi szaklap a „Wiener medizinische Wochenschrift“ a PoHo felől következőleg nyilatkozik:

„A PoHo itt orvosi, valamint a közönség körében valóságos feltűnést okoz. Hatása migrain, fejfájás és neuralgia esetében valóban meglepő, 1—2 csepp a fájdalom helyre bedörzsölve elegendő a fájdalom azonnali csillapítására. Ezen gyógyszer sokszoros tapasztalás után a legmelegebben ajánlható.”

Ára egyes üvegeknek 55 krajczár.

30—76* Kapható Aradon:

Rozsnyay Máttyás,
gyógyszerháza
Szabadságtér 1-ső szám.

627—1887. 798 1—1

Árverési hirdetmény.

A lippai m. kir. tekintetes főerdőhivatal f. évi november hó 15-én kelt 4602. sz. rendelete következtében alólírt m. kir. erdőgondnokság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a m. kir. erdőgondnokság tulajdonát képező harkály ligeti erdőben a faállomány eladásból eredő, 200 holdat tevő letartott terület 1888. évi április hó 1-től 1891. évi március hó végeig terjedő három egymásután következő évre leendő bérbeadására iránt év és holdankénti 6 frt kikiáltási ár mellett az árverés f. évi december hó 7-én d. e. 10 órakor Szék-Anna község-házánál fog megtartatni.

Bérbevenni szándékozók fent kitett nap és helyre 10 százalékot tevő bánatpénzzel ellátva, ezennel meghivatnak.

50 kr. jczáros bélyegű írásbeli ajánlatok 10 százalékot tevő bánatpénzzel ellátva és melyben tisztán kiirandó, hogy ajánlattevő a feltételeket ismeri és azok értelmé szerint minden kifogás nélkül magát aláveti ezen gondnokságnál, vagy a lippai m. kir. főerdőhivatalnál, legkésőbb azonban a szóbeli árverés megkezdése előtt az árverelő bizottságnak átadhatók.

Az árverési feltételek ezen gondnokságnál vagy a lippai m. kir. főerdőhivatalnál bármikor megtekinthetők.

Csála, 1887. évi november hó 16-án.

M. kir. erdőgondnokság.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. belügyminiszterium 61369—1884. sz. a. kelt intézményével jóváhagyott 12577—403—1884. sz. szabályrendelet alapján minden ház- és telektulajdonos felhivatik, hogy közzétett vagy asphalttal el nem látott utcákban házuk és telkük előtt a gyalogjárót f. évi november 30-ig terjedő idő alatt 1 és fél méter szélességben és 15 cmtr. magasságban homokréteggel akként borítsa be, hogy a vízvezető árok vagy folyóka felé a cm. eséssel birjon. Ha a gyalogjáró másfél méternél keskenyebb lenne, akkor az egészben a fentebb írt módozat szerint homokréteggel beborítandó.

Kötelesek a ház- és telek-tulajdonosok a gyalogjárók mellett elvonuló vízvezető árkot telkük és házuk utcai színvonalának hosszában a mérnöki hivatal által előírt utasítások és méretek szerint megadni, azt tisztán tartani, nemkülönben kötelesek ezen vízvezető árkokon keresztül telkük kocsibejáratánál hidat építtetni és jókarban tartani.

Kik ezen rendeletet meg nem tartják, illetve megszegik, kihágást követnek el és a városi szegényalap javára 2 frttól 5 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, behajthatatlanság esetén 12 órától 3 napig terjedhető elzárással fognak büntettetni.

Ezen büntetésen felül az elmulasztott munkák az illető ház- vagy telektulajdonos terhére hatóságilag fognak büntettetni.

Urbányi János,
őkapitány.